

Conducătorii de partid și de stat la unul din standurile expoziției din piața Obor

**Ziua
recoltei**

...„tărâniea noastră, toți lucrătorii din agricultură și-au făcut pe deplin datoria, fapt pentru care țin să le aduc cele mai calde mulțumiri și să-i felicit din toată inima”.

Din cuvîntarea tovarășului NICOLAE
CEAUȘESCU ținută la adunarea popu-
lară din piața Obor.

SĂRBĂTOAREA HĂRNICIEI ȘI A BELȘUGULUI

Datina aceasta străveche a poporului nostru de a sărbători culesul a devenit în zilele noastre o sărbătoare a întregului popor. Lucrătorii ogoarelor înfrățite se bucură, în prima duminică a lui octombrie, alături de muncitor și cărturar. Fiindcă la făurirea acestor roade ale cîmpului ia parte înainte de toți plugarul, dar în felul său și la locul său își aduce fiecare contribuția. Sărbătorirea din acest an are ceva aparte fiindcă ea poartă semnul izbînzii a-supra secetel.

„Bilanțul acestui an este deosebit de semnificativ, — spunea tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în cuvîntul rostit la adunarea populară din piața Obor. — Aceasta din mai multe motive. În primul rînd datorită faptului că activitatea în agricultură s-a deslășurat în condiții climatice nefavorabile. Am avut o primăvară cu secetă prelungită. Cu toate acestea — datorită măsurilor luate pentru folosirea intensă a bazel materiale de care dispunem, pentru lucrarea în cele mai bune condiții a pămîntului, pentru irigarea unei suprafețe cît mai mari, datorită ajutorului acordat de clasa muncitoare pentru asigurarea mijloacelor necesare — putem face acum, la această sărbătoare, constatarea îmbucurătoare că recolta permite satisfacerea nevoilor de aprovizionare a populației, ale industriei cu materiile prime, precum și unele disponibilități pentru export.”

Așadar, săteni și orășeni de pe întreg cuprinsul țării au ciocnit împreună, aducînd omagiul muncii unui an.

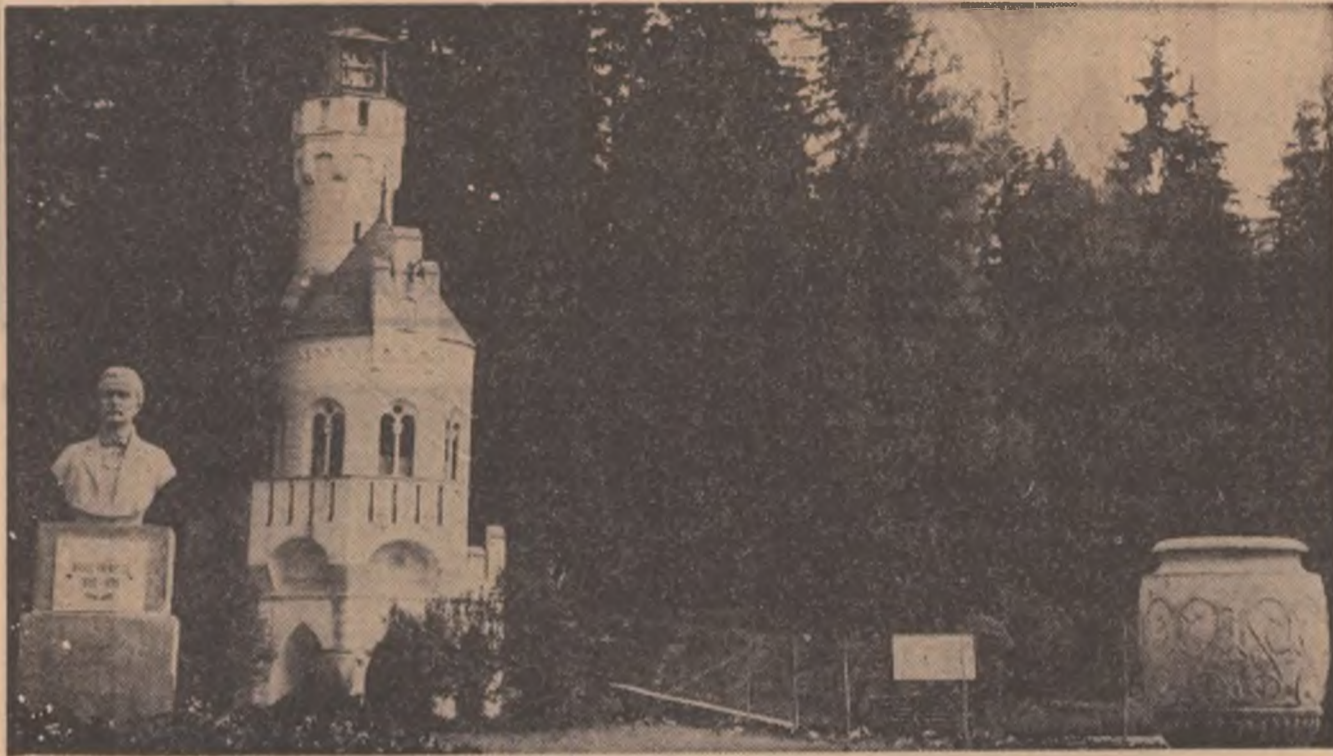
În Capitală, Ziua recoltei a strîns la Obor mîi de oameni din București și din satele județului

Ilfov. Imensa piață a Oborului e gătită în stralul viu colorat al sărbătorii. Pe două șiruri de panouri stau scrise, în josul unor imagini, cuvinte cu tîlc: „Nu averea face pe om, ci omul averea”, „Invățătura e cea mai bună avuție” etc. Comerțul se desfășoară în Obor în toate chipurile, de la bazarul ruloț până la magazinul de produse industriale. Fructele și legumele își risipesc tonalitățile țesînd cele mai originale scoarțe. Se bea la mustărilile cooperative must în ulcele de lut, ca în timpul voevozielor. Paradisul comediilor care ne-au încîntat copilăria se află tot aici pe platou. Tribuna drapată în roșu este dominată de un mare tablou alegoric, avînd în mijloc cereala denumită de savanți „Zeeea Mais”, — porumbul.

Tulnicarii au trîmbițat în faptul dimineții începutul festivității. La ora 9 au sosit tovarășii Nicolae Ceaușescu cu soția, Ion Gheorghe Maurer, cu soția, Gheorghe Apostol, Chivu Stoica, Paul Niculescu-Mizil, cu soția, Virgil Trofin, cu soția, Ilie Verdeț, cu soția, membri și membri supleanți ai Comitetului Executiv și secretari ai Comitetului Central al Partidului Comunist Român. În uralele celor prezenți, înălții oaspeți sînt salutați de tovarășii Vasile Vilcu, președintele Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole de Producție, Dumitru Popa, prim secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., primarul general al Capitalei, Gheorghe Necula, prim secretar al Comitetului județean Ilfov al P.C.R., președintele Consiliului Popular Județean, vicepreședinți ai U.N.C.A.P., ai Consiliului Superior al Agriculturii. Sînt prezenți membri ai C.C. al P.C.R., miniștri, coz-

ducători ai instituțiilor centrale și organizațiilor obștești. Bătrînul țăran cooperator Mihai Nicolae din comuna Otopeni le oferă oaspeților pine și sare. Tinere în costume naționale îi invită pe conducătorii de partid și de stat să guste vin și fructe. Înălții oaspeți pătrund în halele centrale, unde este organizată o expoziție tîrg. Pe întreg acest parcurs, mîile de oameni și-au manifestat entuziasmul prilejuit de prezența conducătorilor, atașamentul față de cauza partidului. Tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători de partid și de stat au răspuns aclamațiilor. Expoziția-tîrg este o uriașă frescă a realizărilor obținute de întreprinderile agricole de stat și cooperativele agricole de producție în cursul anului 1968. La standul institutelor de cercetări, conducătorii de partid și de stat examinează soiurile de cereale, plante tehnice, legume, fructe. Un panou arată că două soiuri noi de sticlă de zahăr cultivate pe o suprafață de 120 000 ha au adus în acest an un spor de 60 000 tone de zahăr. Producții mari a dat și soiul de floarea soarelui denumit „Record”. Institutetele de cercetări își îndeplinesc însemnata sarcină ce o au de a pune la dispoziția unităților agricole semințe din soiuri superioare, material săditor vîiti-pomicol și animale de rasă. În perioada 1962-1968 ele au livrat 296 546 tone semințe de cereale și plante tehnice. Popasul următor este cel făcut la standul întreprinderilor agricole de stat. Deși dețin numai 16 la sută din suprafața arabilă a țării, ele participă la fondul central al statului cu 42 la sută la grîu, 38 la sută la lapte de vacă, 32 la sută la carne și 53 la sută la ouă. În comparație cu anul 1962, producția totală de grîu din acest an în întreprinderile agricole de stat a crescut cu 28 la sută, cea de lapte cu

V. TOSO

Vatra Dornel

Foto: GH. VINȚILA

INTELECTUALII SATULUI

Cînd scriu aceste rânduri, am în față scena emoționantă pe care mi-au prilejuit-o acum cîțiva ani, la una din finalele pe țară ale Concursului formațiilor artistice de amatori, un bătrîn învățător și un tînăr profesor. Bătrînul învățător se numește Teodor Epureanu. El și-a dăruit întreaga-i viață copiilor și sătenilor din Șuțești, județul Brăila, și, la cei 60 de ani cît avea atunci, însoțea, în calitate de instructor, brigada artistică alcătuită din țărani cooperatori. Tînărul profesor Enache Lupan, care abia împlinise 28 de ani, venea de pe meleaguri dobrogene, din comuna Cogealac, și conducea grupul vocal înființat de el cu doi-trei ani în urmă. Lupan era de fel tot din Șuțești, fost elev al lui Epureanu care i-a insuflat nu numai dragostea pentru catedră ci și pasiunea pentru răspîndirea culturii în rîndurile țărănilor. După absolvirea școlii normale din Brăila, Lupan a fost repartizat în comuna Cogealac integrîndu-se de la început, trup și suflet, în viața satului. Cu fostul lui dascăl s-a mai întîlnit doar de cîteva ori, ultima oară în anul 1956. I-am surprins în clipa revederii la București, îmbrățișîndu-se, îngemînaîndu-și bucuria și recunoștința.

Am dus cu mine, de multe ori, în drumețiile făcute, imaginea lor, i-am recunoscut în persoana multor dascăli, ingineri agronomi și zootehniști, medici și intelectuali de alte profesii. Inginerul Simon Nicolae, din comuna Limanu, județul Constanța, se întîlnește deseori cu sătenii la cîmin și împreună dezbate cele mai arzătoare probleme legate de sporirea rodului ogoarelor. În Vaideni, lângă Horezu, am un bun prieten, profesorul de limbă română Vartolomeu Todoci. L-am văzut în nenumărate împrejurări de viață. L-am văzut la catedră, în mijlocul fluierașilor de-o șchioapă, stînd, în serile lungi de iarnă, de vorbă cu fermecătorii ciobani care au cutrelerat țara de-a lungul și de-a latul. L-am urmărit în clipele în care, înconjurat de bătrînii satului, puneau temelia viitorului muzeu al oierilor.

Asemenea oameni ruși din suflet și frumusețile țărănilor români am întîlnit pretutindeni în satele noastre și-n fața lor m-am plecat cu încintare și prețuire. Cu atît mai amară mi-a fost durerea cînd, pe-alcouri, am avut prilejul să constat pasivitatea unor intelectuali de-ai satului, îndepărtarea lor de vatra natală, liniștea cu care privesc, ca simpli spectatori, viața culturală a așezării unde muncesc și trăiesc. Am poposit, mai zilele trecute, în comuna Sfîntu Gheorghe, județul Ialomița. Din cei peste 30 de intelectuali doar cîțiva mi-au putut spune cîte ceva despre viața culturală de aici. Directorul școlii, Virgil Popa, prin felul de a privi aceste probleme, oferă un exemplu negativ cadrelor didactice. Întrebat despre aportul acestor cadre la îmbogățirea manifestărilor culturale-educative de masă pe care le găzduiește cîminul, dînsul

a afirmat „că-l interesează să vină pregătiți la ore, în rest, treaba lor”. Medicul din comuna Giurgeni, de mai bine de o jumătate de an, nu „a găsit” cîteva clipe libere pentru a se întîlni cu sătenii și sătencele și a sta de vorbă despre probleme privind educația sanitară.

Cineva îmi spunea că adevărata carte izvorăște din suflet și se întoarce tot în suflet. Mi se pare că același lucru se poate afirma și despre participarea intelectualilor la viața culturală a satului nostru contemporan. Activitatea lor, tot ceea ce fac pe acest tărîm trebuie să pornească din suflet, să fie făcut cu dăruire, să se adreseze și să poposească în sufletul săteanului însetat de frumuseți specifice vremurilor noi în care trăim.

OIDIU MARALOIU

Emisiunea centrului de radioficare s-a inserat în viața spirituală a satului ca o permanență și ca o necesitate. Cu un gest devenit reflex, la o anumită oră din zi omul învîrte butonul difuzorului sau îl „dă mai tare”. Aceasta, dacă emisiunea e așteptată și dorită.

În ora locală satul se recunoaște pe sine. Ne gîndim la cazul ideal cînd emisiunea este străbătută de firul autenticității, cînd realitatea locală e preluată și retransmisă în chip ingenios. Am încheia astfel de considerații adăugînd faptul că mulți, foarte mulți din redactorii centrelor sînt devotați profesiei, că ei fac o treabă dificilă într-un fel de semi-anonimat, și, de ce să n-o spunem — adesea neasistați.

Conclucrarea cu cîminul cultural ușurează munca redactorilor. Dar ea lărgeste totodată aria de lucru a ambelor instituții, sporîndu-le eficiența educativă. Supunem această problemă prof. Mihail Vulpescu, președintele Comitetului județean de cultură și artă Prahova, reproducîndu-i aici părerile:

— „Unitatea vieții culturale din sat cere imperios îngemănarea tuturor factorilor. Lucrurile șchioapătă acolo unde fiecare instituție culturală trage în cîte o parte. De altfel, faptul că redactorul centrului de radioficare e membru în consiliul de conducere al cîminului cultural subliniază necesitatea desfășurării sub egida cîminului a unei activități unice. Tot ce pot

spune este că, pînă nu de mult, n-a existat un plan comun de acțiune în multe sate din județ. La o analiză făcută la unități am găsit dominantă nota de monotonie în emisiile multor stații. Nu se abordau probleme educative, nu se criticau manifestările negati-

prezent de o problemă de ordin organizatoric. Centrele de radioficare sînt tutele de trei foruri: de comitetul de radio care asigură îndrumarea de specialitate a redactorilor, de P.T.T. care se ocupă de operație și funcționarea echipamentului tehnic și de comi-

Maria Stoescu din Nucet, județul Dimbovița, a atras în jurul microfonului personalității locale, cadre de specialiști, frunțași în producție și viața obștească. Folosește în mod curent procedeul viu, antrenant al interviului. Dar lipsesc emisiunile critice după cum observă și Ion Sîiu, secretarul consiliului comunal, deși sînt destui care încalcă în mod obișnuit normele de conviețuire. Aflăm și cauza: cei certați cu morală obișnuiesc să iasă în calea redactoarei, puși pe răfuială. Sugerăm celor din consiliul comunal ca expuneri cu caracter educativ să fie ținute de frunțași comunei, oameni cu cea mai mare autoritate.

La Sintana-Arad, redactorul centrului de radioficare Ion Coțoi ia legătură cu cîminul cultural înaintea fiecărei documentări. Bine echipat cu magnetofon, centrul de radioficare a colaborat la realizarea unui gen de călătorie întreprinsă de cîminul cultural la cooperativele agricole din județ. La microfon au fost reproduse de pe banda magnetofonului declarații ale președinților de cooperative agricole, brigadierii, cooperatori din comunele pe care redactorii stației le-au colindat.

Conclucrarea celor doi factori care fac subiectul acestui articol dă la iveală procedee originale și în final la emisiuni atractive. În ele oamenii își pot recunoaște propriile frămîntări și gînduri.

T. VALEANU

ANTOLOGIA BASMULUI CULT

(2 vol.)

Folclorul și arta populară au avut întotdeauna o influență considerabilă asupra marilor noștri creatori. Inspirîndu-se din aceste comori nepieritoare, ei au creat opere în spiritul autentic al folclorului național. Dintre aceste creații, unele din cele mai cunoscute și mai îndrăgite de către cititorii de toate vîrstele le constituie basmele. Antologia de față, alcătuită de către Ioan Serb, reunește pentru prima dată basmele scrise de către marii noștri scriitori clasici: Alecsandri, Coșbuc, Eminescu, Slavici, Odobescu, Creangă, Delavrancea, Caragiale. În cel de al doilea volum sînt reunite, pentru a putea oferi și aprecierea surselor, dar și modul în care s-au folosit scriitorii de ele, o seamă de tipuri și variante populare ale basmelor respective.

UN ACT COTIDIAN DE CULTURĂ

ve, nu erau puse în lumină tradițiile folclorice și istorice locale. Este adevărat că mulți redactori aveau idei bune dar nu și cu cine să se consulte. În multe locuri, nevoia de a colabora a fost impusă de viață. La Slănic consiliul popular provizoriu ca și conducerea cîminului cultural sprijină redactorii stației în a lua poziție critică față de fenomenele negative din viața satului. Aceasta consolidează prestigiul redactorului, dă greutate emisiilor centrelor de radioficare. Sprijinul cîminului cultural se finalizează în alcătuirea unor programe de emisie cu o varietate tematică și o prezentare atractivă.

Îmbogățirea conținutului emisiilor, înviorarea lui, constituie, indiscutabil, un rezultat al colaborării cu cîminul cultural. Dar ea este serios îngreuiată în

tetele de cultură și artă. Și paradoxal dar adevărat, adesea centrele de radioficare nu primesc ajutor din nici o parte. Propun ca înzestrarea cu echipament tehnic și în special cu magnetofoane să se facă pe plan central iar instruirea redactorilor să rămînă sarcină sistematică a radioului și comitetului județean de cultură și artă. Fiindcă, trebuie să recunoaștem, pe lîngă mulți redactori care prin elan și pregătire realizează emisiuni de calitate, alții s-au transformat în simpli oficanți tehnici lipsiți de inițiativă. Colaborarea celor trei foruri tutelare va mări randamentul și eficiența acestor centre pentru înzestrarea cărora s-au cheltuit mulți bani.

... Și fiindcă veni vorba de redactori, vom aminti în încheiere de numele onora dintre ei inimoși și plini de idei.

REȚINEȚI
REȚINEȚI
REȚINEȚI

SUPLIMENT „ALBINA”

CU
PREȚ
REDUS

Firese, una dintre măsurile cele mai apreciate de publicul larg, luate cu prilejul „Tîrgului de toamnă” este reducerea importantă a prețurilor de vânzare

După cum s-a anunțat, prețurile vor fi reduse cu până la 30 la sută, ceea ce va spori dorința cetățenilor de a-și completa garderoba în perioada „Tîrgului de toamnă”.

30%

La locurile de expunere a mărfurilor, cumpărătorii vor putea vedea atât prețurile vechi cât și pe cele noi. De altfel, făcînd diferența dintre prețul obișnuit al unui taior, și cel actual, e gospodina, ne-a spus:

— Realizez o economie de aproape două sute de lei. Acum, în plină toamnă, o astfel de sumă prinde foarte bine să rămînă în bugetul familiei. Diferența îmi va folosi pentru cumpărarea întregii cantități de cartofi pentru iarnă.

Gospodina se numește Tomița Nicolaevici și este din Roșiorii de Vede. Săcotim util să știe toată lumea că numai cumpărînd în perioada „Tîrgului de toamnă”, adică pînă la 2 noiembrie, se poate beneficia de importanta reducere de prețuri.

nera „deschisă” a mărfurilor este o metodă care a dat rezultate foarte bune și care se practică larg în numeroase alte țări. Avantajele le-am enumerat mai înainte. Dar, prin acest mod de a-i atrage, de a-i interesa pe vizitatorii magazinelor, se realizează și o mai bună servire, deoarece vânzătorii pot să-și organizeze mai bine activitatea, ocupîndu-se, în special, de cumpărători, vizitatorii putînd vedea singuri ceea ce îi interesează. Totul va fi pus în slujba celor ce doresc să-și completeze garderoba, cu prilejul „Tîrgului de toamnă”. S-a prevăzut, printre altele, organizarea unor raioane speciale, a unor chioșcuri, tone etc. Vitrinele, expozițiile, prezentările de modele vor ajuta cumpărătorii, le vor îndruma pașii spre locurile unde se vînd produsele care îi interesează. Repet, în acest fel, se va reduce la minimum timpul necesar pentru o anumită cumpărătură, dar se va reuși să se și atragă atenția asupra unor „goluri” din garderobă. Pentru că — de ce n-am spune-o — mulți sînt cei — sau cele — care „uită” că au nevoie de niște ghețe, speciale pentru vremea ploioasă de toamnă, nu se hotărăsc care model de taior să-și cumpere, neglijează completarea „rezervei” de ciorapi etc. Văzîndu-le expuse, ajungînd să le cumpere fără să piardă timp mult, orice cetățean va fi bucuros să-și... aducă aminte că nu trebuie să piardă prilejul „Tîrgului de toamnă” pentru a cumpăra ceea ce îi este necesar lui și familiei.

Aceasta cu atât mai mult cu cît „Tîrgul de toamnă” oferă un avantaj cu totul deosebit. Este vorba de importante reduceri de prețuri ce se acordă la o gamă foarte largă de articole de îmbrăcăminte, încălțăminte etc., pe toată durata tîrgului, adică de la 7 octombrie pînă la 2 noiembrie a.c. Reducerile vor fi de pînă la 30 la sută, astfel încît la cumpărături în valoare de 1000 de lei, de exemplu, se vor putea economisi 300 de lei. Este o socoală simplă, pe care și-o poate face ușor orice om gospodăru, care dorește să cumpere cît mai mult cu bani pe care i-a agonisit. În pagina aceasta, și în celelalte pagini ale Suplimentului „Albina”, veți putea găsi, stimați cititori, amănunte în legătură cu cumpărăturile ce se pot efectua la prețuri mai reduse.

ESTE IMPORTANT să se rețină un fapt esențial: reducerile de prețuri se vor aplica și la articole de îmbrăcăminte, galanterie, la încălțăminte etc., realizate după cele mai noi modele. Dar, nu trebuie să se uite că avantajul respectiv începează odată cu ultima zi a „Tîrgului de toamnă”: 2 noiembrie. Iată de ce adresăm, prin aceste rînduri, un călduros îndemn: nu așteptați ultimele zile ale tîrgului pentru a face cumpărături. Este adevărat că s-au luat măsuri speciale astfel încît magazinele să fie aprovizionate din abundență, cu sortimente variate, dar, „orice sac are fund”, astfel încît nu este exclus ca acei cumpărători care amînă de azi pe mîine tîrgurile să nu mai poată alege din tot atîtea sortimente, din cea abundență care caracterizează, în prezent toate unitățile de desfacere a mărfurilor. Deci, grăbiți-vă!

NU UITAȚI, stimați cititori, că în cele 4 săptămîni, cît durează „Tîrgul de toamnă” unele mărfuri cu preț redus se pot cumpăra și cu plata eşalonată în rate lunare. Reflectați asupra următorului exemplu: să presupunem că vreți să cumpărați confecții în valoare de 3000 de lei, mare parte din această sumă urmînd să o achitați într-un timp destul de îndelungat; cumpărînd confecțiile respective în această perioadă, cînd ele se vînd cu prețuri reduse, puteți economisi aproape o treime din suma propusă a fi cheltuită. Deci, confecții care — în mod normal — costă 3000 de lei se pot cumpăra cu circa 2000 de lei. Mai este oare nevoie să insistăm asupra acestui avantaj deosebit?

De fapt, orice altă asemenea sînt de prețuri „Tîrgul de toamnă”, este un prilej de a cumpăra cît mai mult. Magazinele vă așteaptă.

TÎRGUL DE TOAMNĂ 7 octombrie 2 noiembrie

de C. LEFTER

șef de serviciu în Ministerul Comerțului Interior

ANUL ACESTA se organizează o acțiune comercială inedită. Este vorba de primul „Tîrg de toamnă” din care s-au și consumat cîteva zile, afluența de cumpărători dovedind utilitatea lui.

De fapt, această primă... ediție a „Tîrgului de toamnă” s-a organizat avîndu-se în vedere succesul de care s-a bucurat „Tîrgul de vară”, desfășurat în lunile iulie și august ale acestui an. Cu prilejul respectiv a ieșit în evidență interesul populației pentru astfel de acțiuni de desfacere a unor produse, în condiții speciale.

La ce fel de condiții ne referim? În primul rînd este revelatoare preocuparea pentru asigurarea unor condiții de vânzare, care să satisfacă cele mai deosebite exigențe. Magazinele au etalat mărfurile „la vedere”, astfel încît orice cumpărător poate privi, proba sau încerca — cu ușurință — articolul dorit. Expu-

Economii...

• ÎN PLIN SEZON DE... CHELTUIELI

său o gospodină din Brăila. „Să așteptăm oare să treacă 2 noiembrie? Asta înseamnă să ne coste, atunci, mai mult. Acum scoatem mai puțini bani din pungă, cumpărînd tot ceea ce ne-am propus...”

Discuția la care am asistat, involuntar, în prima zi a „Tîrgului de toamnă” mi-a amintit cuvintele prietenului meu de la C.E.C. Da, este foarte bine să economisești, să nu arunci banii în vînt. Nu voi uita niciodată simțitele versuri ale academicianului Victor Eftimiu:

„Omule, fii om cu cap,
Scoat-ți banul din ciorap,
Din saltele, din dulap
Că i-ai aruncat pierzării...
Paguba-i și-a ta, și-a țării.
Banul la C.E.C. depunînd
Îl poți scoate orișicînd...”

Iată acum o ocazie să se cheltuiască folositor anumite sume. Ba mai mult: un prilej să se facă economie în plin sezon de... cheltuieli.

Cum aceasta? Simplu de tot: profitînd de unul din avantajele oferite de „Tîr-

gul de toamnă”. Mă refer la importante reduceri de prețuri ce s-au făcut la sute de articole de îmbrăcăminte, la încălțăminte etc. Soția mea își făcea ieri următoarea socoteală: „Un pardesiu pentru mine costă vreo 800 de lei; și un pentru tine, vreo mie. Dar pentru copil? E doar flăcău mare! Îi luăm și lui o scurtă. Deci în total vreo două mii de lei”. Suma nu era prea mare. Soția a plecat după cumpărături. Seara, ea mi-a restituit aproa-

pe 700 de lei. „Economii”, mi-a spus ea scurt. Și mi-a explicat că magazinele sînt aprovizionate din abundență cu mărfuri la care prețurile s-au redus destul de substanțial. Cea mai bună dovadă? Cei 700 de lei pe care mi-i restituia, cu rugămîntea să-i depun la C.E.C. pe libretul de economii.

Confecțiile cumpărate erau de cea mai bună calitate, moderne și de o croială impecabilă. Cel mai mult s-a bucurat, băiatul

meu. Scurta era foarte frumoasă și constituia o... surpriză. Iată, deci cum „Tîrgul de toamnă” ne-a prilejuit... economii, pe care, citez din nou, din versurile maestrului Victor Eftimiu: „Banii care mi-au rămas Tot la C.E.C. mă duc să-i las!”

Nu sînt însă singurul care a avut prilejul să se bucure de avantajele „Tîrgului de toamnă”. Am vizitat, la începutul acestei săptămîni, cîteva magazine din Brăila, din Galați, din Roșiorii de Vede și — bineînțeles — din București. Treburi reporticești mi-au purtat pașii pe meleagurile amintite și pe magistralele și străzile Capitalei. Puteam oare să nu observ marile panouri, vitrinele săr-bătorești și — mai ales — animația străzilor pe care se află magazinele unde se simte — din plin — emulația „Tîrgului” pe care l-am dorit o permanentă salutară în viața comercială?

Chiar dacă „Tîrgul de toamnă” diminuează întrucîtva... economiile, nu se poate să nu se recunoască o calitate esențială a sa: cei care cumpără în aceste zile, cheltuiesc bani mai puțini, cu folos mai mare.

Fie-mi, dar, permis să doresc tuturor să cheltuiască, totdeauna, în acest fel. Și, să nu uit: economiile — la C.E.C. Pregătiți-vă pentru alte... tîrguri!

AUREL CRÎȘAN

„Tîrgul de toamnă” îmi prilejuieste așternerea unor rînduri despre... economie. Prietenul meu, P.N., care lucrează într-un sector de activitate important la Casa de Economii și Consumații, îmi vorbea — nu demult — despre spiritul de economisire specific oricărui bun gospodăru. „Cine mai aruncă acum banii?” spunea el. Desigur, fiecare bănuț muncit din greu, este cîntărit bine, înainte de a fi cheltuit. Artistul poporului Grigore Vasiliu-Bîrlie scria în urmă cu cîteva vreme: „ECONOM nu înseamnă zgîrcit, ci om gospodăru, prevăzător și cu respect față de strădania lui.” Cît adevăr este în aceste cuvinte!

Iată, deci, acum, un prilej de a cheltui cu mare folos! A venit toamna. Cîte nu-i sînt necesare omului în aceste zile? Îmbrăcăminte mai groasă, încălțăminte adecvată și multe altele. „Tîrgul de toamnă”, organizat de Ministerul Comerțului Interior, în toate colțurile țării, îi determină pe unii să refacă unele prevederi ale bugetului. Tenția este mare. Să teni sau să amîni pe mai tîrziu? „Pe cînd mai tîrziu, bărbate?” îl întreba pe soțul

ATENȚIUNE!

NU SCĂPAȚI PRILEJUL! FOLOSIȚI TÎRGUL DE TOAMNĂ PENTRU A VĂ COMPLETA GARDEROBA

VIZITAȚI TÎRGURILE, BÎLCIURILE, IARMAROACELE...

Ce legătură au acestea cu „Tîrgul de toamnă”? Una foarte directă: organele comerțului desfac diferite articole de îmbrăcăminte, încălțăminte etc. și în aceste locuri. Pe baza sarcinilor primite, organizațiile comerciale din toată țara, întreprinderile comerciale, magazinele, deplasează la bîlciuri, tîrguri, oboare etc. un important stoc de mărfuri. Multe dintre acestea se vind cu preț redus cu pînă la 30 la sută, constituind o atracție deosebită.

Și la aceste locuri, unde se desfășoară „Tîrgul de toamnă” s-au luat măsuri pentru vinzarea de îmbrăcăminte și încălțăminte de sezon, aspectuoase, moderne, de bună calitate. În acest fel se poate evita o deplasare specială la magazinele situate la diferite distanțe, se evită pierderea de timp și eforturi inutile.

Este știut că tîrgurile de toamnă, bîlciurile, oboarele, iarmaroacele sînt ocazii pentru vinzări și cumpărări. Oamenii muncii de la sate vind, cu aceste prilejuri, produsele agricole ce le prisosesc, animale, păsări, diferite obiecte lucrate în gospodărie sau în ateliere (ceramică, împletituri etc.) și cu sumele realizate se grăbesc să procure diferite produse alimentare, dar și multe articole de îmbrăcăminte, încălțăminte, tricotate etc.

Sute de astfel de articole de sezon se află expuse la tonetele, chioșcurile și celelalte puncte organizate de

comerț în tîrguri, iarmaroace, bîlciuri etc. Citiți cu atenție prețurile, scrise cu cifre mari, vizibile. Între valoarea veche și cea nouă este o deosebire substanțială. Astfel, o canadiană sau un hanorac elegant, rezistent la vînt, la ploaie — și, în general, la orice intemperii — care costa cca 350 de lei, pînă la deschiderea „Tîrgului de toamnă”, costă, în prezent în jur de 220 de lei. Iată ce sumă importantă se poate folosi în alte scopuri. Doar bîlciurile sînt pline de fel de fel de articole, de fel de fel de produse care atrag ca un magnet!

Cum pot fi găsite într-un bîlci, de exemplu, punctele unde se desfac mărfuri în cadrul „Tîrgului de toamnă”? Întrebarea poate fi pusă avîndu-se în vedere aglomerația ce se creează, zi de zi, în aceste locuri de adunare a... „7 sate”. Dar, va fi foarte ușor să se ajungă la ele. Afîșe mari, panouri, difuzoare la care se anunță mărfurile existente, prețurile etc., vor constitui puncte de...reper. În plus, ceea ce va atrage, în special, va fi... vorba. Se știe că gospodarul care a cumpărat o marfă bună, o laudă. Alții vor dori să o vadă, să o încerce. Se vor mira, desigur, de prețul redus și vor dori să cumpere și ei.

— Poftiți, sinteți așteptați!

ALINA ALDOIU

Se știe că, în mod obișnuit, toate magazinele comerțului sînt bine aprovizionate. Este în aceasta o grijă permanentă a organelor comerciale, a tuturor acelor care răspund de deplina satisfacere a nevoilor populației.

Cu prilejul „Tîrgului de toamnă” toate așteptările sînt întrecute. Tot ce se știa — pînă în prezent — a rămas de domeniul... trecutului. Abundența este o realitate atît de vie, incît numeroși cumpărători nu se mai pot decide. Ce să aleagă? Rafturile sînt pline, prețurile imbie. Mulți își amintesc de „Tîrgul de vară”, desfășurat în lunile iulie și august. Așa a fost și atunci. Acum însă este parcă mai multă marfă, mai multă afuență de cumpărători. Să fie doar datorită... toamnei? Nu. Nu. De data aceasta se pot cumpăra mult mai multe articole cu preț redus, moderne, atractive, cu mare circulație.

Aspecte de genul celor semnalate sînt ușor de constatat. În orice magazin ai intra se pot observa grupurile de cumpărători care comentează, discută. Cutare articol este mai ieftin cu 300 de lei, cutare

SORTIMENTE VARIATE ÎN MAGAZINE

rochie a fost realizată dintr-o stofă de cea mai bună calitate... Mulți vor să vadă cu ochii lor... minunea. „Cum, chiar așa, un raglan elegant nu mai costă 800 de lei ci în jur de 600?”... „Cum, se poate

alege din zeci, din sute de modele?”... Da, stimați cititori. Mulți dintre dumneavoastră ați avut deja prilejul să vă convingeți cît de variate sînt sortimentele ce se oferă spre vinzare în aceste zile ale „Tîrgului de toamnă”. Spuneam că s-au luat măsuri deosebite pentru o aprovizionare abundentă. Exista această posibilitate. Comerțul a preluat de la industrie, de la furnizori, cantități însemnate de mărfuri. Toate acestea sînt destinate dv., cumpărătorilor. Alegeți, deci, alegeți cu grijă și plăcere. Este de unde! Îndemnați și pe alții să vă urmeze exemplul. Sortimentele variate existente în magazine reprezintă o chemare, un îndemn: Nu pregetați. Vizitați chiar azi magazinele. Cumpărați ceea ce vă este necesar, folosind avantajele oferite de „Tîrgul de toamnă”.

ION ULMU

REȚINEȚI!

PREȚURILE SÎNT REDUSE CU PÎNĂ LA 30 LA SUTĂ

De fapt, după mercurul termometrelor, toamna s-a lăsat destul de mult așteptată în acest an. Poate, chiar în ziua apariției rîndurilor de față soarele va străluci călduros, galbenul frunzelor fiind singurul semn că ne aflăm la jumătatea unui anotimp, în care ploile dese și reci, vînturile destul de puternice sînt prilejuri de grijă. Primii gospodari și-au făcut — încă din vară —...car. Dar, nici acum nu este firziu să se cumpere ceea ce este necesar pentru sezonul în care ne aflăm. Ce lipsuri există în garderobă? Unii constată că le sînt necesare raglance, alții și-au propus, poate, încă mai de mult, să cumpere pardesie sau canadiene. Sînt articole de sezon absolut necesare pentru apărarea sănătății, pentru o activitate normală. Dar nu-mai atît? Nevoile sînt multe, dorințele și mai multe. Cine nu-și dorește oare un sacou, sau chiar o cravată, o pălărie? Care femeie poate rămîne insensibilă în fața unei rochii noi, din țesături mai groase, specifice sezonului în care ne aflăm? Dar în fața unei „două-piese” din jerse? Articolele necesare oricui sînt foarte variate, eu atît mai mult cu cît toamna — se știe — este anotimpul cel mai capricios, cel mai... nesigur.

Iată de ce recenta inițiativă a Ministerului Comerțului Interior, cu privire la organizarea primului „Tîrg de toamnă”, se bucură de aprecieri unanime. Cetățenii de la orașe și de la sate au astfel prilejul să aleagă din sortimente variate, din abundență de mărfuri cu care sînt aprovizionate toate magazinele.

Nu se poate trece cu ușurință peste un aspect esențial al actualului „Tîrg de toamnă” și anume peste posibilitatea ce există de a se procura unele produse cu prețuri substanțial reduse. Iată deci o cale lesnicioasă pentru a completa garderoba. Ați stabilit ce vă este necesar. Nu mai întîrziati. Mergeți imediat la magazinul cel mai apropiat, unde veți găsi tot ce vă este necesar. Precizăm însă că pentru perioada „Tîrgului de toamnă”, cu preț redus se pot cumpăra:

- CONFECȚII pentru bărbați, femei și copii;
- TRICOTAJE;
- ÎNCĂLȚĂMINTE;
- ARTICOLE DE GALANTERIE;
- ARTICOLE DE MAROCHINERIE.

A VENIT TOAMNA, CE LIPSEȘTE DIN GARDEROBA DV.?

În ultima pagină a Suplimentului „Albina” publicăm — mai detaliat — ce se poate cumpăra cu preț redus. Dar, rîndurile noastre nu sînt de-cît o invitație. Dumneavoastră toți cei care constatați că toamna v-a găsit nepregătiți, nu așteptați ploile torențiale, nu pregetați să faceți cît mai curînd „inventarul” lipsurilor din garderobă. Și nu uitați că „Tîrgul de toamnă” se încheie la 2 noiembrie, dată pînă la care este în vigoare și reglementarea privind reducerile de prețuri.

Este în interesul populației,

în interesul cumpărătorilor să verifice garderoba în aceste zile, să se hotărască să viziteze magazinele pentru a pleca încărcăți cu pachete care să conțină fel de fel de mărfuri: textile, confecții etc.

Se mai îndoiește oare cineva că a venit toamna? Priviți în jurul dumneavoastră. Sinteți pregătiți pentru acest sezon și din punct de vedere vestimentar? Dacă nu, în perioada „Tîrgului de toamnă” aveți prilejul să cumpărați mai ușor, mai ieftin, tot ce vă este necesar. Grăbiți-vă!

M. PĂUN

Știați că...

în cadrul „Tîrgului de toamnă” economisiți aproape 500 de lei cumpărînd un raglan pentru dv. și un pardesiu pentru soție!

Din economia realizată puteți face multe alte cumpărături, ca de exemplu:

- Pentru soția dv...
 - un batic 50 lei
 - două perechi de ciorapi 42 "
 - o poșetă 74 "
 - 10 batiste 90 "
 - o pereche de mănuși 50 "
- 286 lei
- Pentru copiii...
 - Două perechi de pantofi 124 lei
 - 6 perechi de ciorapi 36 "
 - două căciulițe 42 "
- 202 lei
- ...Și chiar și pentru dv.
 - Un bilet pentru cuplajul fotbalistic de la sfîrșitul săptămîinii 12 lei

Total 500 lei

Într-un magazin Bucureștean

În aceste zile toate magazinele cunosc afluența specifică unor evenimente deosebite. Pentru că, de ce n-am spune-o, „Tîrgul de toamnă” constituie o acțiune cu totul nouă, deosebită pentru comerțul nostru.

Am vizitat, de exemplu, marile magazine „Victoria”, din Capitală. În fața vitrinelor se aflau zeci de curioși, care socoteau cu cât s-a redus prețul la un articol sau la altul. Dar, și mai multe persoane — bărbați și femei, se aflau în diferitele raioane ale magazinului. Chiar și acolo unde reducerile de prețuri au fost mai puțin numeroase, afluența era deosebit de mare. Ce atrăgea? În primul rînd, felul în care erau expuse mărfurile, oricine le putea privi îndeaproape, le putea verifica din punct de vedere calitativ, putea să aleagă în voie. Apoi, nu se poate să nu se remarce abundența. Au apărut noi și felurite mărfuri, apreciate de cumpărători. Vînzătorii se străduiesc să facă față cerințelor, servind cu amabilitate și operativitate.

Iată argumente care justifică afluența de la „Victoria”, afluența din orice magazin care desface mărfuri în cadrul „Tîrgului de toamnă”.

VĂ INVITĂM PE LIPSCANI

Cine nu cunoaște oare cel mai mare „vad” comercial al Bucureștiului, strada Lipscani? Unind Calea Victoriei cu marele bulevard 1848, aceasta este, în permanență, un mare furnicar de oameni. Pe o parte și pe alta se află zeci de magazine de tot felul: de confecții, de textile, de in-

călțăminte... dar ce nu se vinde pe Lipscani?

În mod firesc, o astfel de arteră „super-comercială” pulsează ca o adevărată inimă, acum, în aceste zile cînd se desfășoară „Tîrgul de toamnă”. Fotografiiile noastre demonstrează că, pe Lipscani, ca de altfel în multe alte locuri, cumpărătorii răspund invitației.

TÎRGUL DE TOAMNĂ ÎN IMAGINI

UN RAION MULT SOLICITAT

Printre sutele de articole care se vînd cu preț redus se află și articolele de marochinărie. Dintre acestea, cele care înregistrează schimbări substanțiale în ceea ce privește prețurile de vînzare, sînt poșetele.

Magazinele, raioanele de specialitate, toate locurile unde se vînd poșete sînt luate „cu asalt”. Femeile cumpără poșete în culori variate, specifice sezonului actual.

— Eu nu aveam de gînd să cumpăr, ne-a spus Ioana Nicolae. Văzînd însă ce modele sînt desfăcute cu preț redus am și ales. Iată! Este o poșetă mare, bună pentru voiaj.

Sînt numai două din părerile unor cumpărătoare care se bucură de avantajele „Tîrgului de toamnă”.

La intrarea în magazine, panouri mari anunță reducerile de prețuri. Numeroși sînt cei care intră să se convingă de adevăr, și ies cu brațele pline de pachete.

În fața unor magazine au apărut materiale de reclamă care invită trecătorii să reflecteze: „Tîrgul de toamnă” oferă avantaje care se cuvin reținute. Iată un manechin îmbrăcat în confecții care se vînd cu preț redus, expus în fața magazinului „Romarta copiilor” de pe Calea Victoriei.

Ce să alegi? Noile prețuri îmbie din fiecare vitrină. Trecătorii se opresc să vadă mărfurile ce pot fi cumpărate mai ieftin. Erați și dv. printre cei despre care vorbim?

Vitrinele atrag ca un magnet. La sutele de articole ce se vînd cu preț redus au fost aplicate mari etichete din care rezultă noile prețuri.

DESPRE TÎRGUL DE TOAMNĂ

Importanța acțiune comercială organizată pentru prima dată în toamna acestui an a prilejuit, așa cum era — de altfel — foarte firesc, aprecieri elogioase din partea cumpărătorilor. Noi ne amintim de la începuturile, parcursurile, desprindem lesne ideea unei noi ediții a „Tîrgului de toamnă” și chiar organizarea tîrgurilor în fiecare sezon al anului. Dar, iată pe scurt ce mi-au relatat cițiva interlocutori:

ION RADUCANU,

din Roșiorii de Vede, str. Gh. Doja, nr. 12:

— Tîrgul de toamnă este în plină desfășurare și în orașul nostru. Magazinele au îmbrăcat „haine” de mare sărbătoare. Afișe mari, panouri, vitrinele, stația de radioficare a O.C.L., Comerț Mixt, invită la cumpărături. Personal am fost foarte bucurat să constat că s-au redus mult prețurile la zeci de articole de îmbrăcăminte, încălțăminte etc. Eu m-am grăbit să-mi cumpăr două perechi de pantofi cu talpă de cauciuc. Sint foarte durabili și rezistenți la noroi. I-am sfătuit și pe alți colegi, și rudele, să nu piardă prilejul „Tîrgului de toamnă”.

NASTY COCIU,

din Brașov, str. Gh. Barițiu nr. 26:

— Ce să vă spun despre „Tîrgul de toamnă”? Ați văzut magazinele. Sint aprovizionate din abundență. Se găsește tot ce dorești, de la cele mai mici articole de marochinărie pînă la confecții ca raglante, pardesie etc. Sint bucurioasă că „Tîrgul de toamnă” a adus în magazine o astfel de afinență de mărfuri, bune, moderne. Noi, tinerii — mai ales, nu cumpărăm orice. Și nu numai noi zăbovim îndelung pînă a alege. Dar la noi se schimbă mai repede moda. Adăugați faptul că brașovenii sint foarte exigente cu toaleta lor și veți vedea cîte lucruri sint necesare unei fete tinere, care dorește să fie cit mai atrăgătoare. Or, cu prilejul „Tîrgului de toamnă”, am putut cumpăra, cu aceiași bani, un pardesiu și — în plus, o pereche de pantofi.

TOMA POPESCU,

din Brăila, str. Florilor nr. 6:

— În ultimii ani, la noi s-a construit foarte mult, parterul majorității bîcurilor centrale fiind rezervat magazinelor. „Tîrgul de toamnă” a sporit afinența, dă de „furcă” vinzătorilor. Bine că s-a adoptat măsura de a se expune liber numeroase mărfuri. În acest fel, le poți privi cum vrei, nezorit de alți cumpărători sau chiar de vinzători. Îți place, ceri, și se face bonul, plătești și pleci bucurat. Eu mi-am cumpărat un sacou. Erau vreo zece modele expuse în fața raionului de confecții. L-am preferat pe acesta. Are croială modernă. Și să vă mai spun ceva, deși cred că știți. L-am plătit cu 83 de lei mai puțin.

GH. ROTARIU:

din București, str. Căderea Bastiliei nr. 45:

— Nu știu cum se desfășoară „Tîrgul de toamnă” în alte localități din țară. În Capitală, însă, a trezit un interes formidabil. Se vinde și se cumpără, încă din prima zi a „Tîrgului”, adică de la 7 octombrie, într-un ritm care amintește de... sărbătorile de iarnă. Parcă a venit Moș Gerilă! Oamenii, și în special femeile, se grăbesc să cumpere fel de fel de articole de sezon. Foarte multe au preț redus. Așa se explică graba. Dar, abundența de mărfuri, calitatea lor, măsurile luate, politețea vinzătorilor și atenția vinzătoarelor sint argumente în plus pentru a vizita magazinele. Mi-am propus să nu mă mai odihnesc după-amiaza. Sint atitea de văzut în magazine, imi place așa de mult animația care domnește în aceste zile pe Lipsani, pe Calea Victoriei, în Piața Palatului și în alte „văduri” comerciale, încît ar fi păcat să stai în pat. Am văzut că s-au ieftinit chiar și poșetele. Caut una frumoasă. Mi-am cumpărat deja o pereche de pantofi box cu talpă, tot cu preț redus și o fustă.

Spuneam, la început, că „Tîrgul de toamnă” ne-a prilejuit multe convorbiri asemănătoare. Orice cetățean are bucuria să constate că s-au luat măsuri organizatorice care să-l ajute să nu piardă timpul prin magazine, afară doar dacă nu-l face plăcere să cutreiere din loc în loc, din pură curiozitate, așa cum de altfel ne-au spus că fac unii dintre interlocutorii noștri. În plus, reducerile substanțiale de prețuri sint argumente serioase pentru a determina cumpărări masive în această perioadă. Iată de ce „Tîrgul de toamnă”, se înscrie în arca măsurilor consumabile ale organelor comerciale, iată de ce există propuneri ca astfel de inițiative să se permanentizeze.

A. NAȘIRC

Ca orice acțiune inedită, „Tîrgul de toamnă” a ridicat o serie de întrebări. Cum, de ce, unde? Cetățenii doresc să afle cit mai multe amănunte. Iată de ce ne propunem să lămurim unele nedumeriri chiar în această pagină. Dar, pentru a putea afla răspuns la toate problemele privind prima ediție a „Tîrgului de toamnă” există o soluție practică: vizitarea magazinelor, a punctelor de desfacere, a chioșcurilor, a tuturor locurilor unde se vînd diferite mărfuri în aceste zile ale „Tîrgului de toamnă”.

Vă invităm așadar spre magazine, dar vă sugerăm să citiți și amănuntele pe care le publicăm în această pagină...

Intrebarea cea mai frecventă pe care și-o pun cei interesați să cumpere diferite mărfuri de sezon, în aceste zile, și chiar unii care nu sint preocupați de completarea garderobei, se referă — firesc — la sortimentele de mărfuri care se vînd cu prețuri reduse.

De la început ținem să precizăm că nu putem publica o listă a tuturor obiectelor de îmbrăcăminte, tricotajelor, încălțăminte etc., care se vînd cu prețuri reduse, fiindcă spațiul nu ne permite. Dar, dăm — în cele ce urmează — unele amănunte care îi vor interesa, sintem siguri, pe cititori.

Astfel, bărbații, adolescenții și băieții vor găsi în magazine, cu prețuri reduse, raglance și pardesie din țesături de bumbac și din țesături de bumbac în amestec cu fibre poliesterice.

Tot cu preț redus se vînd și confecțiile menționate mai înainte, realizate din țesături de lînă, țesături de lînă în amestec și țesături tip lînă. De asemenea, canadienele, scurtele și hanoracele, din țesături de bumbac și din țesături de bumbac în amestec cu fibre poliesterice, se vînd cu prețuri reduse. În sfîrșit, cu preț redus se vînd sacourile și scurtele din țesături din lînă și lînă în amestec.

Iată așadar cîteva dintre articolele pentru bărbați, adolescenți și băieți, care se vînd cu prețuri reduse. Femeile, adolescentele și fetele nu au motive de... invidie. Ele găsesc de vînzare raglance, pardesie, canadiene, scurte și hanorace din țesăturile amintite la bărbați,

tot cu prețuri reduse. În plus, se găsesc cu preț redus: taioare, bluze și fuste drepte din țesături lînă în amestec și țesături tip lînă. Adăugăm însă, pentru o mai amănunțită informare, că se vînd cu prețuri reduse și rochiile, costumele din două piese, realiza-

lînă etc. Nu lipsesc alte articole tricotate, cum sint: căciulițele și fularele tip lînă, mănușile etc.

Tot cu preț redus se vinde un sortiment foarte larg de încălțăminte din piele și din cauciuc, foarte căutate și apreciate pentru calitățile lor. Este vorba de pantofi cu fețe preșate, box etc.

Nu putem încheia fără a aminti că reducerea de prețuri s-a făcut și pentru multe articole de galanterie și marochinărie. Doriți să vă cumpărați o cravată, o pălărie, un basc? Rețineți: astfel de articole se vînd cu prețuri reduse. În lista respectivă se mai află și fularele din lînă și mătase batistele, poșetele, gențile și sacoșele din materiale plastice, articole de marochinărie măruntă, cordoanele din piele și imitație de piele și multe alte articole.

★

După cum se poate vedea, lista articolelor ce se pot procura cu prețuri reduse constituie o atracție în plus spre magazine. Nu întimplător „Tîrgul de toamnă” a fost folosit deja de mulți cetățeni pentru a efectua cumpărături. Alții sint gata să se hotărască și fac bine. Zilele în care desfășoară „Tîrgul de toamnă” trec una după alta. Or, deși a mai rămas destulă vreme pînă la 2 noiembrie, este bine să se cumpere acum, cit mai repede, cînd abundența este primul semn sub care se desfășoară interesanta acțiune „Tîrgul de toamnă”.

VASILE TURDEANU

CE MĂRFURI SE VÎND CU PREȚ REDUS

de din țesături din lînă, lînă în amestec și jerse, precum și pantalonii din lînă și țesături din lînă în amestec, pentru femei și adolescente.

Dintre tricotatele ce se pot cumpăra la prețuri reduse, o categorie foarte largă o constituie ciorapii: din fire sintetice — pentru femei, din bumbac — pentru copii, din

UNDE SE DESFĂȘOARĂ „TIRGUL DE TOAMNĂ”

În cele cîteva zile care au trecut de la deschiderea „Tîrgului de toamnă” sintem convinși că aproape toți cetățenii țării au putut găsi răspunsul la întrebarea de mai sus. Pentru că interesanta acțiune comercială este însoțită de o intensă reclamă realizată prin toate mijloacele posibile: afișe, panouri, vitrine etc. Deci, este suficient să se urmeze drumul indicat de toate aceste mijloace publicitare pentru a se ajunge acolo unde se desfășoară „Tîrgul de toamnă”. De fapt, nu există „vadă” comercială, nu există magazine care desfac produse textile și încălțăminte în care să nu fi ajuns „suflul „Tîrgului de toamnă”.

Important este să se rețină faptul că „Tîrgul de toamnă” se organizează în Capitală și în toate localitățile țării, constituind astfel un prilej deosebit de a-

tragere a cumpărătorilor, de sprijinire a lor pentru alegerea mărfurilor preferate.

Socotim necesar să facem încă o precizare: nu numai în magazinele mari se va desfășura „Tîrgul de toamnă”, ci în toate unitățile. În alt loc am arătat că organele comerciale au luat măsuri pentru ca produse multe, variate, de bună calitate, să ajungă de biră în standurile de vînzare ce vor fi amenajate, în mod special, în tîrguri, bilciuri, iarmaroace etc.

Răspunzînd, deci, întrebării din titlu, se poate afirma că „Tîrgul de toamnă” se desfășoară peste tot, în toată țara, prilejuind posibilități sporite de cumpărare, de procurare a unor mărfuri necesare acestui sezon.

V. POPA

Cumpărați articole de sezon, moderne, de bună calitate, cu prețuri reduse cu pînă la 30 la sută în cadrul TÎRGULUI DE TOAMNĂ — 7 octombrie — 2 noiembrie —

Sărbătoarea hărniciei și a belșugului

(Urmare din pag. 1)

211 la sută, de carne cu 142 la sută. Acest progres dovedește că cei angajați în lupta pentru recolte bogate și-au dublat efortul, și l-au îmbunătățit calitativ, asigurând un înalt grad de eficiență producției agricole. La ferma nr. 1 Bărgănuș a întreprinderii agricole de stat Dragăniș s-au obținut 5100 kg de grâu la hectar. Porumbul cultivat la I.A.S. Vlădeni — Trăstăruș Slobozia — a dat 7500 kg la hectar.

— Realizările de vîrf pe care le vedem acum — remarcă tovarășul Nicolae Ceaușescu — ar trebui să devină realizări curente. Ce ziceți, n-ar fi bine ca asemenea produse să se obțină peste tot? Și se subliniază apoi necesitatea realizării întocmai a programului de irigații pentru ca astfel de recolte să devină obișnuite, curente, indiferent de condițiile climatice.

S-au vizitat apoi standurile cooperative agricole de producție. Măturile prezente aici vorbesc despre dezvoltarea economică a cooperativei agricole, despre creșterea veniturilor țăranilor cooperatori. Au trimis mostre de produse cooperative agricole de producție frumusețe pe țară la producția de grâu. Oaspeții au admirat apoi expoziția de cooperative agricole din Dărăști-Ilfov, cunoscută pentru legumele sale. Sînt expuse soiuri productive de cartofi.

— Tot așa să fie și cartofii care sînt puși în vânzare pe piață — arată tovarășul Nicolae Ceaușescu, subliniind necesitatea generalizării mai rapide a metodelor științifice, a experienței înaintate.

Conducătorii de partid și de stat s-au oprit în fața standului cu produse lactate obținute în cooperativele agricole: caș afumat, produs de cooperatori din Soveja, județul Vrancea, și brânza în coajă de brad, făcută de ciobanii musceleni. Într-un colț al halei sînt admirate produse ale meșteșugarilor din cooperativele agricole. Se vizitează apoi standul departamentului pentru valorificarea legumelor și fructelor, după care conducătorii de partid și de stat părăsesc expoziția în aclamațiile multîmii adunate în jurul halei.

După vizitarea expoziției, conducătorii de partid și de stat au participat la o entuziastă adunare populară consacrată Zilei recoltei. Adunarea a fost deschisă de tovarășul Vasile Vilcu, care a subliniat faptul că Ziua recoltei instituită de partid și guvern este un semn al

prejuri de care se bucură munca harnică a țăranimii cooperative, a tuturor celor care asigură pîinea poporului. Președintele Uniunii Naționale a C.A.P. a evidențiat unitățile cu cele mai bune rezultate pe țară la cultura grîului. Pe primul loc se află C.A.P. din Cobadin, județul Constanța, care a obținut de pe 1000 ha cultivate cu grâu, o producție medie de 4039 kg la hectar. Pe locul doi se clasază C.A.P. Grindu din județul Ialomița, cu o producție medie de 3830 kg la hectar, iar pe locul trei C.A.P. din comuna Grivița, cu 3748 kg grâu la hectar.

Brașov — „Ziua recoltei” a prilejuit, pe lângă alte manifestări culturale-artistice și o frumoasă paradă a portului popular din județ

AVANTAJELE DE CARE BENEFICIAZĂ TITULARII NOULUI LIBRET DE ECONOMII CU CÎȘTIGURI ÎN MATERIALE DE CONSTRUCȚIE

Noul libret de economii cu cîștiguri în materiale de construcție, introdus recent de Casa de Economii și Consemnațiuni, oferă populației din mediul rural și locuitorilor din orașele în care nu se construiesc cu sprijinul statului locuințe proprietate personală, cărora le este adus un avantaj.

Cu ajutorul acestui libret depunerii au posibilitatea să realizeze într-un timp mai scurt dorința lor de a-și construi locuințele, deoarece titularii libretelor ieșite la sorți la tragerea trimestriale beneficiază de cîștiguri în materialele necesare construirii de locuințe.

Cîștigurile constau în principalele materiale de construcție (cherestea, ciment, țiglă, tablă, carton asfaltat etc.), necesare construirii unei case de tip mijlociu, de circa 40 m.p.

La tragerea la sorți trimestriale au dreptul să participe libreturile de economii cu cîștiguri în materiale de construcție ale căror depuneri au fost păstrate la G.E.C. în tot cursul trimestrului pentru care se efectuează tragerea la sorți respectivă.

Primele cîștiguri în materiale de construcție vor fi acordate de Casa de Economii și Consemnațiuni, așa după cum am mai informat cititorii revistei noastre, la tragerea la sorți pentru trimestrul IV a.c. În mod excepțional, la această tragere vor participa toate libreturile de economii cu cîștiguri în materiale de construcție care se vor emite pînă la data de 31 octombrie a.c. inclusiv și ale căror depuneri vor fi păstrate la G.E.C. pînă la sfîrșitul trimestrului IV/1968.

ZIUA RECOLTEI ÎN ȚARĂ

BRAȘOV

Gospodarii de pe frumoasele meleaguri ale Țării Birseș și Făgărașului nu și-au dezmințit falma. O dovedește belșugul de produse agricole expuse în cele șapte expoziții agricole cu vinzate din piețele Brașovului, varietatea și frumusețea legumelor și fructelor. Membrii cooperatori din Ghimbav, Codlea, Cristian, Stupini, Feldioara și din alte comune s-au în trecut pe ei înșiși în hărnicie și pricepere, avînd satisfacția muncii împlinite.

Marea serbare cîmpenească organizată pe „Livada poștei” a prilejuit de asemenea frumoase manifestări culturale-artistice și sportive. Sute de artiști amatori au prezentat numeroase tipuri de costume din cele mai cunoscute zone folclorice ale județului. Formațiile de dansuri din Dăișoara și Crihalma, Drăguș, Copăcel și Viștea au încântat publicul spectator prin vioiciune și frumusețe. Junii din Scheii Brașovului, în costumele lor pitorești, formația de dansuri de la Palatul Culturii care a reunit un frumos succes la Festivalul de Folclor din Belgia și Olanda, Carnavalul „Breslelor brașovene”, fanfarele și țarafurile re-

unițe de la uzinele de Autocamioane și Hulmentul, au adus un plus de frumusețe acestei mari sărbători populare „Ziua recoltei”.

ARGEȘ

Printre cooperative agricole care au organizat pavilioane cu produse agricole la Pitești, se numără și cele din Boteni, Vilsănești, Dornești, Răteni, Ștefănești și Slobozia. Sortimentul este bogat, produsele de calitate, deși au fost obținute în condițiile acestui an cu secetă prelungită. Cu atît mai mare este bucuria celor care au luptat pentru obținerea unor recolte bune, a cetățenilor din Pitești, Găiești, Cîrtea de Argeș, Cîmpulung și alte centre ale județului, care s-au aprovizionat cu cele necesare pentru iarnă. Au urmat apoi o serie de manifestații culturale-artistice și sportive la care și-au dat concursul numeroase formații din comunele județului. Și să recunoaștem, are frumoase și bogate tradiții.

TIMIȘ

Cooperativele agricole de producție din Tomnatic, Le-

nauheim și Băușii au obținut în acest an în hectar, peste 3000 de kg. grâu la hectar, iar la Întreprinderea agricolă de stat din Jimbolia media producției de grâu este de aproape 4000 kg. Rezultatele sînt meritorii și au fost larg popularizate în cadrul sărbătoririi „Zilei recoltei”.

Și în acest an, vizitatorii tîrgurilor cu expoziții organizate cu acest prilej în orașe și sate au admirat standurile cu un bogat sortiment de produse artizanale și frumoase costume populare din satele bănățene.

BOTOȘANI

„Ziua recoltei” a prilejuit o serie de manifestări culturale-artistice în toate comunele din județ. La Săveni s-a deschis o expoziție de artă plastică, iar în comune expoziții de artă populară. Merită subliniate producțiile bune obținute în cooperativele agricole din județ. La Vlăsinești, spre exemplu, producția de varză din acest an trece de 70 de mii kilograme la hectar, 21 de cooperative agricole din județ au prezentat la expoziția-tîrg și hala orașului Botoșani peste 60 de vagoane cu diferite produse agricole.

◆ UN VAJNIC LUPTĂTOR PENTRU UNITATEA NAȚIONALĂ

IOAN INOCENȚIU MICU CLAIN

Intr-o frumoasă așezare de la poalele Carpaților, în satul Sadu de lângă Sibiu, a văzut lumina zilei în 1692 Ioan Inocențiu Micu Clain. Cel ce avea să devină deschizător de drumuri în lupta politică a românilor din Transilvania se trăgea dintr-o veche familie de țărani liberi de pe Pământul Crăiesc.

Precursor al Școlii ardeleni, ilustrat alături de magistrații de Samuil Micu, Gh. Șincal, Petru Maior și Ion Budai-Deleanu, episcopul Ioan Inocențiu Micu Clain a întrevăzut linia de urmat pentru adevărata unitate a poporului, pe care l-a slujit cu devotament și adâncă generozitate. Uzând de calitatea sa de înalt prelat și de membru al Dietei Transilvane, a întreprins o largă acțiune de recunoaștere a egalității în drepturi a românilor din Transilvania cu celelalte popoare. Timp de 16 ani, prin cereri și memorii, a asaltat cele mai înalte foruri politice — Dieta și Curtea de la Viena. Prin ele își manifesta dezaprobarea față de legislația discriminatorie aplicată poporului său, dar și dorința ardentă de a vedea acest popor eliberat de robia în care era ținut, pentru ridicarea lui generală, socială și politico-culturală. Cereea dreptul națiunii române de a-și avea reprezentanți în guvern, în Dietă, la Tabla regească și oriunde se decidea asupra soartei sale: „Să nu se hotărască nimic despre noi, fără de noi și în absența noastră”.

Ioan Inocențiu Micu Clain milita ca națiunea română să nu mai fie doar „tolerată”, ci să fie și ea printre fiil patriei, să aibă drepturi ca celelalte națiuni. „E profund nedrept — arăta el — ca națiunea română la sarcini să fie cea „dintii”, iar la beneficii nici cea mai de pe urmă”. Aceste deziderate majore erau îndreptățite și de argumente puternice de care Inocențiu Micu

se folosea: vechimea și continuitatea poporului român pe aceste străvechi meleaguri. „Căci noi de pe timpul lui Traian ne tragem... Am fost moșteni în acel pământ regesc și până azi stăpânim sate întregi, deși asupriți cu mii de mizerii și felurite sarcini de cei puternici”. Iar în petițiile sale, Inocențiu Micu își numea cu mândrie poporul „romano-valachicus”.

O ardentă preocupare a manifestat Ioan Inocențiu Micu pentru dezvoltarea culturii. Prin școli vedea nu numai ridicarea nivelului de cultură, dar mai ales al conștiinței naționale și, bineînțeles, subordonația acesteia cauzelor supreme. El a fost inițiatorul școlilor din Blaj, vrînd să facă din acest oraș nu numai un oraș liber, dar și un important centru cultural al românilor.

Toate dezideratele lui, revendicările susținute, s-au încheiat astfel într-un complex program de luptă. Cererile sale însă atrag după sine proteste vehemente ale Dietei. Era acuzat că îndrăznește să ceară „lucruri nemulțumite”.

Fiind chemat la Viena, sub pretextul „informației” asupra stării Unirii, o comisie l-a făcut rechizitoriul, aducându-l acuzații grave. Trebuia să fie pus să răspundă la 82 întrebări prin care era învinuit că și-a depășit atribuțiile și că s-a făcut purtătorul de cuvânt al clerului, nobilimii și poporul român, fără vreo procură legală, că a atârnat țărâniștea împotriva domnilor ei de pământ. I s-a promis să fie lertat dacă renunță la acțiunile politice. Dându-și seama de situație, de pericolele ce se anunțau a fi iminente, Inocențiu Micu a preferat să ia drumul Romei pentru a căuta sprijinul la înaltul pontif. Dar și de aici, din depărtare, a continuat să-și slujească cu ardore poporul. Într-un memoriu datînd din 3 august

1746, printre altele revendicări el cerea ca românii să fie admiși ca și alții în „proporție geometrică” în funcții și dacă au fost scoși din funcții, peste ordinea de drept, să fie repuși”.

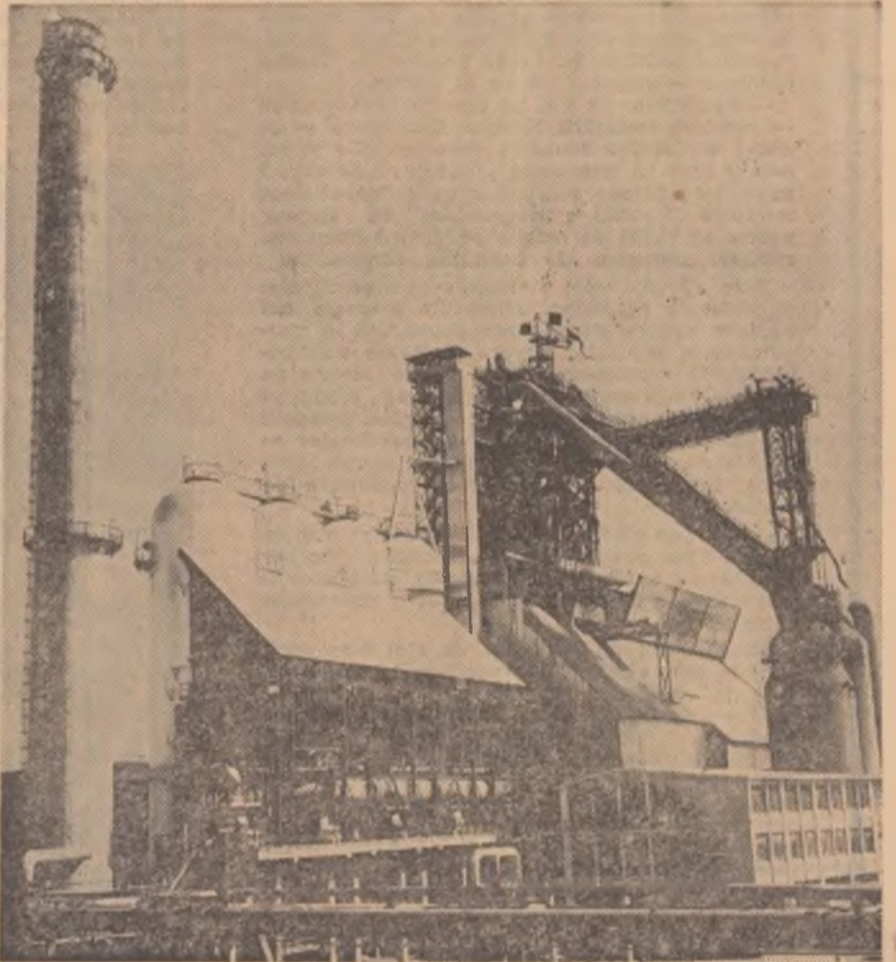
În 1747 împărăteasa Maria Tereza îl amenință cu proces de lezmajestate dacă nu-și părăsește scaunul episcopal.

Prin metode abile este redus la epuizarea mijloacelor de existență, la mizerie. Zdruncinat și bolnav, episcopul Inocențiu Micu renunță la funcțiunile sale la 7 mai 1751 și își petrece restul zilelor departe de ai săi. A încetat din viață la 23 septembrie 1768, după un exil de 24 de ani, departe de poporul pe care l-a

slujit și pe care l-a slujit cu credință.

Astfel, la Roma, se stingea din viață cu două secole în urmă, unul dintre inițiatorii luptei politice a românilor din Transilvania, cu care s-a deschis un capitol important din istoria neamului nostru — lupta împotriva asupririi naționale. Acțiunile politice ale lui Ioan Inocențiu Micu Clain au constituit un moment de seamă în lupta pentru împlinirea idealurilor dintotdeauna ale poporului român și au adus o contribuție esențială la întărirea conștiinței dreptului său la o viață politică proprie.

ROMEO CREȚU

Furnalul de 1 700 mc de la Combinatul siderurgic din Galați

deschis-o cu ani în urmă, pentru cei dornici să afle câte ceva din viața tatălui ei.

Pornind din această bătrînă casă, te vei îndrepta negreșit și vei colinda noile și largile bulevarde iluminate de neon, de pe marginea cărora îți vor zîmbi cele 3 700 de apartamente noi, pentru construirea cărora în perioada anilor 1961—1964 s-au cheltuit 213 191 000 lei. Din balcoanele pline de flori îți vor flutura batistele copiii muncitorilor Mihai Marian, ai lui Alexandru Simionescu sau ai lui Mihăilă Vasile. Îi vei întâlni, cufundați în lectură, pe profesorul Leabu, pe medicul Alexe Țapu, sau pe inginerul I. Jora. Vei cunoaște frumoasele complexe comerciale întinse pe o suprafață de 12 000 metri pătrați, marea casă de cultură a sindicatelor, noul cinematograful sau impunătorul hotel turistic, cu 15 nivele, care parcă năzuie să întrecă creștele muntelui Pietricica. Vei fi mîndru gîndindu-te că, aici, se vor odihni cei veniți să admire înnoirile socialismului pe aceste meleaguri, veniți să cunoască satul lui Creangă, drumul Vitoriei Lipan spre Vatra, strălucirea lui Ștefan înscrisă în vestigiile cetății Neamțului.

Te vei odihni câteva clipe sub ramurile bătrînilor copaci din parcul Cozla sau vei sui pe ultima colină a muntelui cu același nume, spre a admira panoramică desfășurare a orașului renăscut.

Te vor aștepta, pe toate laturile orașului, fabrici și uzine ridicate sau întărite în anii puterii socialiste: Fabrica de produse ceramice „Zorile noi”, Fabrica de hîrtie și celuloză „Reconstrucția”, Fabrica de tricotaje „6 Martie”, întreprinderea forestieră cu cele cinci unități de industrializare, marele combinat de îngrășăminte cu azotat, Uzina de fire și fibre sintetice „Săvinești” — una din uriașele inimi ale orașului — care are o producție anuală de melană ce înlocuiește lina produsă de 4 000 000 oi. O altă inimă a orașului o vei întâlni în turbinele de la Stejaru sau în celelalte vîrtej de lumină, așezate de om la Pingăreți. Vaduri, Bîtea Doamnei, Roznov, Costișa, Racova, Gîrleni.

Și așa, bucurîndu-te de freamătul orașului, nici nu vei simți cînd timpul trece și cînd inserarea se lasă liniștită între munți. Vei retrăi cu puterile gîndului, imaginile pe care le-ai văzut. Te vei afla, poate, în noua și eleganta grădina-restaurant „Căprioara” și vei urmări făcliile cerului risipite în oglinda fremătîndă a lacului de acumulare. Sau, în sfîrșit, vei sui cu alți prieteni de drumeție potecile întortochiate ale Cernegurei și vei privi înapoi, peste orașul scaldat în lumina de neon, peste Piatra Neamț, orașul de astăzi. Muncitor de vei fi sau medic, învățător sau inginer, poet sau constructor, te vei simți mîndru că, sub ochii tăi, înfloresc impetuos țara nouă; că și minile tale au făurit ceva; că ești contemporan al acestor zile, care înalță și fac să strălucească pămîntul României socialiste.

DIN CARNETUL SCRIITORULUI

PE

MALURILE BISTRITELI

de NICOLAE NASTA

Dacă vei fi călător prin Munții Neamțului și te vei opri pe virfurile Cozlei sau ale Cernegurei, ca să privești înapoi peste lungă desfășurare a Bistriței, nu se poate să nu te cheme, cu glas de lumină, salba oglinzilor care coboară de la Stejaru, din Piatra spre Costișa și Racova în jos; nu se poate să nu te ademenească zveltele siluete ale stîlpilor de metal care poartă pe umeri, peste păduri și lanuri, milioane de luceferi; nu se poate, iarăși, să nu te minuneze palatul strălucitor al firelor de rețea și de melană sau celelalte palate, care — din mijlocul bătrînelui oraș moldovean — cutează spre înălțimile albastre, parcă mai curajoș decît munții. Așa fiind, vei lăsa frumusețile naturale ale plaiurilor înconjurătoare, pe care le vei fi cunoscut din minunatele povestiri ale lui Hogaș și vei coborî o dată cu șuvoaiele Tarcăului sau ale Cuiejdului, spre alte frumuseți; spre frumusețile făurite cu iscusință și cu pricepere de oamenii muncii călăuziți de partidul comunistilor, marele arhitect al construcției noastre socialiste.

Piatra Neamț, tîrgul de altădată, cu dughenele și străzile înguste, „Sinaia Moldovei”, așa cum îl numeau, în deridere, bogătașii, te poștește ospitalier să-ți cunoști noua tinerețe, revărsată pînă departe.

I-am fost de curînd și eu oaspete. Pe șoseaua asfaltată, am trecut prin noul Bicaz renăscut, către uriașa cetate a barajului care a înfrățit munții și care a stăvilii apele Bistriței.

Am privit cutremurat de amintiri. Parcă ieri, pe aici, se însăla cărarea Vitoriei Lipan și a tuturor oierilor Neamțului. Parcă ieri, alunecau spre tîrguri și spre orașe, plute vioaie, minate de moldoveni voinici și dibaci. Parcă ieri, zburam cu bena, nu departe de Izvorul Muntelui, pîndind cum se ridică dintre ape, încet, dar sigur și nepieritor, uriașul baraj.

Călător fiind prin părțile locului, ca și mine, te vei întoarce apoi spre cetatea de scaun a județului. Vei zăbovi la Mănăstirea Bistrița, unde doarme Alexandru cel Bun, iar lângă el fiul marelui Ștefan; unde s-a oprit Petru Rareș, prigonit, să se roage pentru slăvita țară a Moldovei; vei privi, pios, clopotul turnat la Lemberg în 1494 și dăruit mănăstirii de Ștefan cel Mare. Te vei întoarce în Piatra și vei sta pe o bancă lângă turnul marelui domnitor; vei descifra înscripții și pisani, care-ți vor vorbi despre trecutul glorios al Moldovei. Nu departe de modernele construcții și de largile bulevarde vei afla o casă veche cu scări de lemn, cu pridvor de scinduri și cu ferestre luminoase. Nuci bătrîni îi mîngie acoperișul sub care a trăit drumețul îndrăgostit de natură, profesorul și scriitorul Calistrat Hogaș. Mii de turiști din toate colțurile țării, trecînd prin Piatra, nu uită să suie treptele acestei case, pe care fiica povestitorului, profesoara Sidonia Hogaș, a

MILA 23

O cifră în spațiul marii?
Un număr în măsurătorile fluviale pentru marile cargoboturi care pătrund în apele noastre?
Un sentiment multiplicat de douăzeci și trei de ori?

Nu.
Un sat în Delta Dunării!
Așezat pe o fișie de pământ, lungă de trei kilometri și lată doar de o sută de metri, sat de pescari din tată în fiu, înființat acum o sută și ceva de ani. Mai întâi cițiva și-au ridicat câte o căsuță acoperită cu stuf și împrejmuțată cu gard de trestie; apoi alții, atrași de bogăția lacurilor pline cu pește de tot felul.
Și-au adus și neveste. Bune tovarășe de viață, gospodine curate și vrednice, au umplut grindul cu puzderie de copii. Multă vreme, fiil pescarilor stabiliți aici au muncit la tăierea lacului Obretin, despărțindu-l în două fișii, prin mijlocul lui trecând noua albă a brațului Sulina, care a scurtat drumul spre mare cu aproape 24 de ore.

Dunărea veche, pe marginea căreia este așezat satul, a devenit un fel de lac, de un albastru închis. Din ea se desprind numeroase canale, care duc către ghiolurile și jupșele din apropiere. De cealaltă parte a Dunării vechi, grindul Stipocului, unde se află o mare și modernă crescătorie de crap chinezesc. Crapul chinezesc crește deosebit de repede. În patru ani atinge 20 de kilograme, pe când crapul românesc are nevoie de 40 de ani, să ajungă la această greutate. E drept că specia românească e mult mai gustoasă. Dar, prin aclimatizarea cu mediul apelor românești și prin împreunarea cu crăpoaicele noastre, calitatea cărnii de crap creșteresc se îmbunătățește. O altă însușire a crapului chinezesc este aceea că, înlocuind ca și vitele, este herbivor. Ingrijitorii lui cosesc stuf fraged și-l aruncă în mijlocul lacurilor. De multe ori pe marginea crescătoriilor, se pot vedea crapi

leșiți cu botul afară și pascănd rogoz tinăr.

Locuitorii Milei 23 s-au specializat în creșterea și îngrijirea acestui pește. Atât la Stipoc, cât și la Caraorman, ei trebăluiesc pe lângă lazuri.

Acasă, femeile se ocupă cu gospodăria. Pe grindul din fața satului, prin stufărișul bălților sau prin lăstărișul sălcilor, mișună sute de vaci, oi, porci. Seara, când soarele se afundă în apele liniștite ale ghiolului Fortuna, cirezii întregi trec înol Dunărea și, aproape de mal, se despart, ducându-se fiecare la stăpînul său. Aici aproape toate vîțățile știu să înoate.

Copiii, de la vîrsta de cinci ani, trebuie să știe neapărat să ia plap-tiș apa Dunării.

La patru ani, li se dă în primire barca și vislele. Dimineața, copiii pleacă în cîrduri pe Lopatina și culeg ciulinii de baltă, a căror rădăcină comestibilă are gust de castane coapte. Din rădăcinile acestor mici vislași au fost zăburtați cei șase campioni mondiali de canotaj: Scioteic, Calabiciov, Lipalti, Egorov, Covaliov și Sidorov.

Ca să se apere de asprimea vînturilor teribile și a gerului aspru, pescarii căptușesc partea dinăpre răsărit a casei cu scinduri geluțe, vopsite în diferite culori.

Primăvara aduce, adesea, mare pacoste pe capul localnicilor. Apă Dunării și a canalelor crește cu cite doi-trei metri peste nivelul normal și le înundă satul. Intră în curți, culege totul și le duce spre mare. Odăile se umplu cu apă. Luni de zile așa trăiesc pescarii: cu apa în casă. Fiecare gospodărie are cite trei-patru bărci. Una o ia pescarul în baltă, alta gospodina pentru cumpărături, celelalte sînt ale copiilor care se duc la școală cu barca. Pe vremea inundațiilor, zece de bărci stau legate de stîlpul de beton al școlii. Pescarii, cînd se întorc de la cherkana, intră cu lotca în

casă. Paturile sînt înalte. Ei leagă barca, își agață îmbrăcămintea de cite un cui din grindă și se culcă.

Drumuri nu au, decît o potecă îngustă, care trece prin fața satului și duce la căminul cultural, la punctul sanitar, la magazinul alimentar, și la școală. O ulsă strîmă și joasă duce la biserică. Nici ea nu este scăpată de inundații. Cu cițiva ani în urmă, preotul a fost nevoit să intre cu barca în biserică. De asemenea, și credincioșii. În timp ce preotul bătrîn citea liturghia așezat în barcă, lumea îngenuchea pe fundul lotcilor, cu o mină închinîndu-se, iar cu alta țînîndu-se de bicioc. S-a întimplat să asist la o înmormîntare, pe vremea unor inundații mari. Murise un pescar bătrîn. Cimitirul era și el inundat. Crucile înalte, de cite doi metri, au numele morților scrise pe vîrfurile scîndurilor verticale. Coșciugul avea capacul bătut în piroane mari; la mijloc, o frînghie înfășurată în jurul coșciugului de care era agățat un pietrol de patruzeci de kilograme. Convoiu morțuar era mare. Zeci de bărci au intrat în cimitir. După slujba oficiată de preot, coșciugul a fost lăsat în apă. Abia în vară, după retragerea apelor, l s-a săpat groapa și a urmat a doua oficiere de înmormîntare.

Și în școală intră din belșug apa. Ușa principală a satului e un adevărat canal venețian. Oamenii s-au resemnat. Nu mai încearcă stăvîlirea apei. A fost construit un dig din beton, dar pămîntul milos, negru, alios, a permis apei să se infiltreze pe dedesubi și a dărîmat digul.

Cu toată această calamitate care

se petrece la fiecare cinci-șase ani, oamenii sînt voinți și sănătoși. Trăiesc pînă la adînci bătrînețe. Folosesc apă din Dunăre pentru băut, pentru gătit și pentru spălat. De vreo zece-cincisprezece ani, malarie nu mai există în Deltă.

Pescarii sînt oameni vrednici. Se scoală în puterea nopții și pleacă la lucru. Familiile lor sînt numeroase. Unii au cite 10-12 copii. Aproape toți copiii au părul blond și ochii albaștri. Cu greu îi poți deosebi pe unul de altul. Adevărații fii ai Dunării, vara îi vezi doar cu căpșorul pe deasupra unei albastre a fluviului.

Civilizația a pătruns, și aici. În toate modurile. Oamenii au televizoare și radio, îmbrăcăminte și încălțăminte ca la oraș. Cîștigă mult. Cînd recolta de pește este bogată, unii pescari ridică și cite 5000 de lei pe lună de la casieria cherkanalei.

În satul „Mila 23” am constatat un lucru deosebit. Pe lângă fiecare casă trăiesc cite 15-20 de ciini și pisici. Se simte mare nevoie aci de aceste animale, fiindcă uneori năvălesc puhoate de șobolani din baltă care dau adevărate lupte cu ciinii și pisicile. Delta Dunării, și mai ales Mila 23, așezată în inima acestui loc din țară, este singura regiune în care cîinii mănîncă pește.

Tineretul din Mila 23 adăpat la cultura marilor posibilități actuale, e la curent cu tot ce este nou în țările civilizate. Ei nu se rușinează însă cu satul lor. Pentru nimic în lume nu l-ar părăsi.

TEODOR ȘTEFĂNESCU

VORBE DIN POPOR ȘI TÎLCURILE LOR

„A o pune de mămăligă”

Destul de numeroase sînt în limba poporului nostru acele ziceri tipice în care s-au cristalizat atîtea și atîtea observații asupra feluritelor împrejurări ale vieții de fiecare zi.

Cu deosebire, experiența amară a omului în lupta cu greutățile de tot felul a constituit izvorul multora dintre expresiile devenite populare datorită tocmai faptului că ele consemnează constatări cu caracter de valabilitate generală.

Așa se face că, de pildă, un anum necaz abătut asupra cuiva a putut fi asemuit cu un fel de mîncare sau cu altul socotite ca fiind semnul stării materiale covîrșite de lipsuri.

Astfel, se știe că, în trecut, pentru omul de la țară, a cărui muncă era supusă exploatării, hrana de bază o constituia mămăliga. A fost, de aceea, firesc ca el să lege de acest aliment o observație amară pe care s-o compare cu aceea prilejuită de o pățanie neplăcută a cuiva, zicînd că acesta a pus-o de mămăligă.

Sensul expresiei cores-pundea unei realități neîndoielnice și aceasta

a făcut ca „vorba” să-și asigure o largă răspîndire.
Că, în general, numai omul nevoiaș o pune de mămăligă, rezultă și din pasajul următor pe care îl desprindem dintr-o poveste a lui Ion Creangă și în care un personaj se adresează

altuia astfel: „Măi Chirică, d-apoi știi că și boierii, citu-i de boierii, a pus-o de mămăligă...”

Cu timpul, așadar, tîlcul expresiei și-a extins cîmpul folosirii, ajungîndu-se să se spună — după cum am văzut și după cum știm — că îi este dat să o pună de mămăligă și cuiva care mănîncă piine și chiar cozonac...

N. MIHĂESCU

Cele mai frumoase legende

În satul meu natal, Putineiu, din județul Ilfov, se află, pe marginea unei girle, un loc anume „Grădina fetei”. Se povestește din moși strămoși că această grădină a fost a unei fete de uriaș, care era așa de mare, încît întindea mîna peste Dunăre să prindă sita pe care i-o împrumuta soră-sa.

Alt loc din preajma satului meu se cheamă „Valea cu ștevie”. Aici s-a luptat căpitanul lui Mihai Viteazul, Preda Buzescu, cu fiul hanului tătărăsc, pe care l-a doborât printr-o lovitură de ghioga.

Mai sînt și alte locuri la Putineiu și în satele din preajmă, fiecare avînd povestea lui transmisă din gură în gură, pînă în zilele noastre. Unele dintre aceste denumiri au o explicație științifică, în legătură cu altele n-au rămas decît legende.

La fel ca în satul meu sînt felurite legende în toate colțurile țării. Revista „Albina” și-a propus să organizeze un concurs în legătură cu aceste legende. Rugăm pe toți elevii și pionierii, precum și pe toți învățătorii și profesorii de la școlile de toate gradele de la sate, să ne trimită scrisori despre astfel de legende din satele lor. Unele dintre aceste scrisori vor fi publicate în revista „Albina”, altele vor fi trecute într-o colecție. Cele mai frumoase legende vor primi premiul și mențiuni.

Așteptăm răspunsurile dumneavoastră, dragi prieteni!

ȘERBAN NEDELICU

Tineri folcloriști

În comuna Grivița, județul Ialomița, a luat ființă, din inițiativa cadrelor didactice, un cerc al tinerilor folcloriști. Elevii din diferite clase, inițiați de profesorul de limbă română, au mers la bătrînii satului culegînd peste 20 bucăți folclorice. Cele mai multe culegeri le-au adunat elevii: Dobre Lucia, Stroe Petrica și Bărbulescu Agatia.

Inițiatorii acestui cerc vor organiza, în curînd, o seară folclorică în cadrul căreia, tinerii folcloriști se vor întîlni cu veteranii satului și se vor citi cele mai frumoase culegeri.

„Manuscrite”

este tîlcul revistei Li-ceului 27 din București. În numărul 1 — 1968 remarcăm poeziile elevului Berindei Octavian (E-o zi), Ilie Claudia (Tărm) și Olteanu Cornel (Visele). Note judicioase despre teatru și film scriu elevii Rădoi Constantin și Pop Victor. Merită, de asemenea, a fi recunoscută țînuta grafică a revistei, ilustrată cu desene executate de elevi. Așteptăm numărul 2 al revistei.

ALBINA
COPILOR

M aga niz

• Printre ciudășeniile naturii se numără și șerpii cu două capete. Asemenea exemplare au fost prinse în regiunea Voronej din U.R.S.S., în satul Filvo din R. P. Bulgaria și în alte părți ale lumii.

Nu se știe dacă acești șerpi ajung sau nu să atingă dimensiuni mai mari, deoarece exemplarele prinse pînă acum erau toate tinere și nu depășeau, în nici un caz, lungimea de 164 cm.

• Cu cîtva timp în urmă, un țăran american din statul Illinois (S.U.A.) a declarat că grîul din lanul său a crescut și

Curiozități

rodit mai bine atunci cînd a pus în lan un magnetofon care transmitea muzică.

Cercetînd acest caz, biologul canadian Pearl Weibenger susține că experiențele făcute de el confirmă faptul că grîul crește mai bine și mai repede într-un mediu sonor.

• Mexicanii sînt mari iubitori de animale. Cel din capitala țării, Ciudad de Mexico, ti întrec însă pe toți. De aceea, pe străzile capitalei pot fi văzute, destul de des, persoane care ies la plimbare cu lei, leopardi și alte animale sălbatice.

Dat fiind pericolul ce-l reprezintă această extravaganță, primarul capitalei mexicane a dat recent un decret prin care interzice cetățenilor să se plimbe pe străzi însoșiți de animale sălbatice.

ORIZONTAL: 1. Romantă de Mia Braia („E mult de cînd te-ai dus, o veșnicie / Și ani-n păru tău au nins / Și multe flori din cîmp, de iasomie, / S-au dus, s-au dus!” etc) — Artistă a popoului, interpretă neîntrecută de române 2. „Dor de...”, una din romanele lui Cavadia — Rîvnă 3. Feciori — „Fecioara cu ochii sprințari” dintr-o cunoscută romanță de Ionel Fernic — „De... nu-mi mai este dor”, romanță de Florentin Delmar 4. „Trece-un car cu boi pe...”, romanță compozitorului Emanoil Ionescu — „... ochi”, titlul unei romanțe de I. Ventura — Inceputul romanței „Din ochii care-au plins vreedată” de Marin Ionescu și Ionel Fernic 5. Prenume feminin — Oraș și județ în Moldova — „...frumos cu patru boi”, romanță pe versurile lui George Coșbuc 6. Cal dobrogean — Imperativul tăcerii — Autorul unor cunoscute romanțe, dintre care amintim „Dor de răzbunare” 7. Orașel în Italia — Alifie — Cămăși cu riuri și alțițe. 8. Zeflemitori — Se servește cu rasol 9. Romanță de I. Băjescu-Oardă (neart.) — Bețe! 10. În acest loc — Tovarăși de arme 11. Autorul romanței „Mi-ești dragă” — „Am iubit doi ochi...”, titlul unei romanțe populare.

VERTICAL: 1. Romanță din creația compozitorului Ion Vasilescu (3 cuv.) 2. „...a un singur

De 40 de ani în Africa

Nu demult, mă aflam în casa părintească a unei familii în care dragostea pentru științele naturii se transmite din generație în generație. Aș fi dorit să aflu de la... „sursă” cum se spune, modul în care naturalistul clujean, doctorul Ioan Xantus, a ajuns să cunoască un compatriot al nostru care trăiește de patru decenii în Africa.

Gazda a zîmbit. Apoi a început să povestească...

— Ca mai toate lucrurile și povestea mea va purta pecetea... întâmplării. Cu patru ani în urmă, într-o după-amiază, a venit la mine o cunoștință. „Uite, mi-a spus, ne-a venit un manuscris de departe, din inima Continentului negru. Îi trimite fratele meu mai mare, doctorul Ladislau Saska. Ți l-am adus, poate te interesează”.

Am citit manuscrisul. Așa am făcut cunoștință cu temerarul medic aflat tocmai la Ecuator și cu frumusețile exotice ale Africii. Am început să ne scriem.

Doctorul Saska a pornit de aici, de pe meleagurile noastre, din inima Transilvaniei. S-a născut cu 77 de ani în urmă în casa unui modest meșteșugar din Aiud. Mai avea încă cinci frați. De mic a îndrăgit cartea și dorea cu orice preț să învețe. A fost un elev eminent al colegiului din orașul natal. O dovedeste anuarul colegiului în care se precizează că an de an a primit premii în cărți, diplome și chiar mici burse. Multe premii i-au fost acordate pentru activitatea depusă în cadrul muzeului de științele naturii.

Dar în acele vremuri doctorul Saska nu și-a putut îndeplini dorințele așa cum le visa el încă în anii studenției. Și atunci, și-a luat „inimă în dinți” și a plecat în Africa. Întîi în Abisinia, apoi în Tanzania

Iată ce scrie în jurnalul său „Încet, încet, m-am apropiat de localnici. Lor nu le-a fost ușor să înțeleagă că pot fi și albi care să nu-i exploateze... Faptul că găseau oricînd înțelegere, în orice problemă, că mergeam fără sfială în colibe din junglă, i-a făcut să vadă în mine un „alb-negru”. Mi-au căutat prietenia și colegii, „vracii”.

Am fost invitat de onoare la tradiționalele jocuri de toamnă ale tribului războinic Galla, sărbătoarea străveche cu caracter sacru.

M-am împrietenit și cu pigmeii Vatandigo... Și ei au ritualuri pe care noi, albi, le înțelegem greu, ritualuri ce se moștinesc de mii de ani”.

În numeroasele drumuri ce le face pe cărările înguste ale junglei Tanzaniei doctorul Saska poartă cu el pasiunea colecționarului. Neobositul medic dorește cu orice preț ca noi, cei din patria lui, să cunoaștem cît mai multe despre Africa. A trimis pînă acum doctorului Xantus din Cluj, doar o parte din uriașă lui fototecă care cuprinde: 3500 de diapozitive în culori.

„Dispon de un material cît se poate de prețios pe care îl voi preda numai Academiei Republicii Socialiste România”, scrie din inima Africii doctorul originar din Aiud.

Din listă nu lipsesc manuscrisele a 3 cărți despre oamenii Africii, o mare colecție de fluturi și insecte,

piei de leu și leopard, colți de elefant, trofee de antilopă.

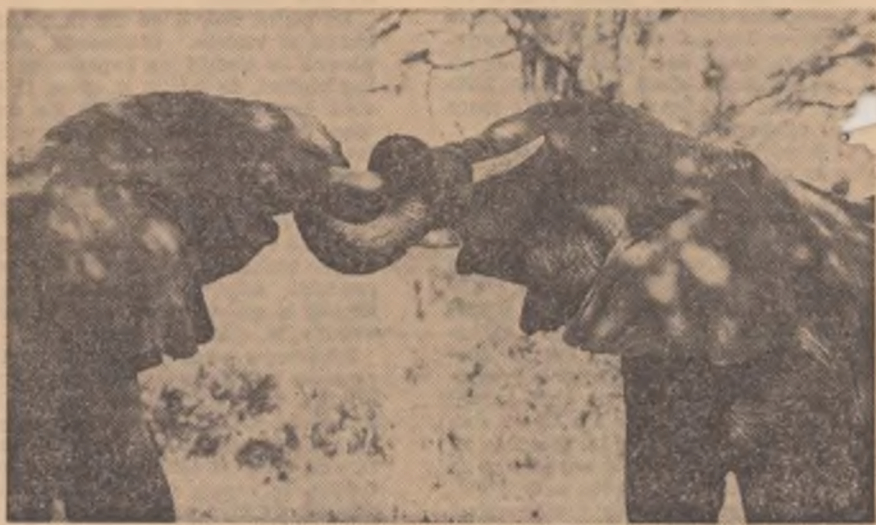
Nu peste multă vreme va vedea lumina tiparului în Editura tinerețului primul dintre manuscrisele trimise din Africa de către doctorul Ladislau Saska. El se intitulează: „Minunile Africii”. Despre el autorul spune: „Cîțiva ani la rînd diferiți editori din mai multe țări m-au asaltat să-l predau pentru publicare. Mi s-au oferit mari avantaje materiale, așa cum de altfel s-a întîmplat și cu colecția de fluturi sau animale africane, solicitate de către British Museum din Londra. Am refuzat toate ofertele. Le-am spus că singura mea dorință este ca aceste modeste jurnale să apară în țara în care am văzut lumina zilei, în România”.

Iar colecția sa, o adevărată istorie vie a Africii, va ajunge prin grija unor entuziaști — în curînd — în muzeele patriei.

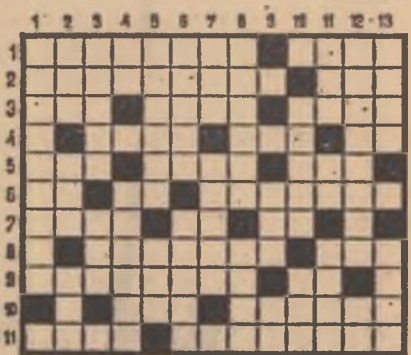
„De fiecare dată cînd trimit vreo scrisoare spre patrie, scrie doctorul Saska, mi se umplu ochii de lacrimi. Mi-e tare dor de meleagurile natale...”

Este o chemare puternică, a inimii...

MIRCEA MUNTEANU

Încăierare între elefanți

ALBUM DE ROMANȚE

Fumatul este un obicei cunoscut de mult timp. Deși nu folosește la nimic, ci dimpotrivă are numai efecte rele, afectînd sănătatea și veniturile omului, el este practicat de foarte multă lume. Planta care înlesnește practicarea acestui soi de „ocupație” este, după cum știți, tutunul, „buruiana blestemată” pe care o pomeneste în amintirile sale și marele scriitor popular Ion Creangă. Pe continentul nostru, această plantă este adusă din America, în jurul anului 1559 de către navigatorii portughezi. Jean de Nicot, ambasadorul Franței la curtea portugheză, este fericit că poate trimite reginei sale Maria de

SFATUL MEDICULUI

FUMATUL

Medicis, la Paris, tutun arizat pentru a o vindeca de „durerile de cap”. Încet, încet, tutunul s-a răspîndit peste tot, cuprinzînd meleagurile noastre încă de pe timpul domniei lui Vasile Lupu și Matei Băsarab, adică prin secolul al 17-lea.

În frunzele de tutun se găsește nicotina, o substanță foarte otrăvitoare. Este de ajuns o picătură de nicotină pusă pe limbă sau injectată unui ciine pentru a-l omorî. A 6-a parte din această picătură omoară o pisică și numai simpla atingere a ciocului unei vrăbii cu un bețișor de sticlă înmuia în nicotină omoară de asemenea pasărea. Pentru om doza este tot de o picătură.

Oamenii de știință au reușit să stabilească toate substanțele aflate în fumul de țigară. S-a descoperit astfel un lichid unsuros care se numește gudron. Analiza chimică a gudronului arată că pe lîngă nicotină acesta mai conține substanțe chimice toxice ca: acidul cianhidric și alcoolul metilic. O picătură din primul omoară un om, iar al doilea duce la pierderea vederii. Dar în fumul

de țigară s-au mai descoperit printre altele oxidul de carbon și o puternică substanță cancerigenă. Iată de ce fumatul este foarte periculos, cu toate că veți mai auzi pe unii zicînd că bunicul care a murit la 100 de ani a fumat toată viața și la fel și un vecin de 90 de ani care mai trăiește și azi cu „țigara în gură”.

Trebuie să știți că substanțele otrăvitoare care se află în tutun produc după o vreme intoxicația organismului, manifestată prin: tremurături ale membrilor, amețeli, greață, vărsături, dureri de cap, transpirații, paloare. Cu timpul, apar dureri de inimă, tulburări de memorie, convulsii, dureri de stomac și hipertensiune arterială.

Cercetările din ultimii ani au arătat că 70 la sută din bolnavii cu cancer pulmonar erau și fumători pasionați.

Fie că fumați 1—2 țigări, fie că fumați 20—30, cu timpul efectele sînt aceleași. De aceea, singura noastră recomandare: decît o țigară cu „otrăvă”, mai bine o „bomboană cu gem”.

Dr. GH. M. GHEORGHE

ADAM STOICA

A 23-a SESIUNE A O.N.U.

Inițiată în anul 1946, în urma celui mai pustitor război din cîte a cunoscut omenirea, Organizația Națiunilor Unite are nobila sarcină de a uni eforturile popoarelor în vederea menținerii păcii și securității internaționale. Din acest principiu de bază derivă aria largă a activităților sale îndreptate spre promovarea colaborării constructive între țările lumii pentru asigurarea progresului general. Și, se poate afirma că în cei 23 de ani cîți au trecut de la înființarea sa, O.N.U. — în ciuda numeroaselor piedici ivite pe parcurs — și-a dovedit, în bună măsură, eficiența.

Actuala sesiune a O.N.U. s-a deschis la 24 septembrie a.c. Timp de o săptămînă s-au discutat în diferite comitete, probleme importante, iar la 2 octombrie au început tradiționalele „dezbatere generale“.

Printre problemele abordate pînă acum de către vorbitori, un loc de seamă îl ocupă cele referitoare la dezarmare, situația din Vietnam și din Orientul Apropiat, necesitatea continuării procesului de desindere, colaborarea între state etc.

Pînă acum au luat cuvîntul numeroși reprezentanți ai statelor membre, printre care și A. Gromiko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., Dean Rusk, secretarul de stat al S.U.A., miniștrii de externe ai Suediei, Olandei, Braziliei, Mexicului etc.

În cuvîntul său, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. a arătat între altele, că „una din cele mai importante probleme cărora omenirea trebuie să le facă față este aceea a încetării cursei înarmărilor, a dezarmării“.

De asemenea, reprezentantul Uniunii Sovietice s-a pronunțat pentru universalitatea O.N.U. și restabilirea drepturilor legitime ale R. P. Chineze în această organizație.

Referindu-se la situația din Orientul Apropiat, J. Luns, ministrul de externe al Olandei, a arătat că guvernul său „este serios îngrijorat de evoluția nefavorabilă a evenimentelor de după adoptarea de către Consiliul de Securitate, la 22 noiembrie anul trecut, a unei rezoluții care conține bazele unei reglementări durabile“. El a subliniat că mi-

siunea încredințată ambasadorului Gunnar Jarring constituie, după părerea guvernului olandez, cea mai bună cale spre găsirea unei soluții acestei probleme.

În cuvîntul său, ministrul adjunct al afacerilor externe al Republicii Socialiste Cehoslovace a arătat că, în condițiile excepționale de dezvoltare a țării sale, guvernul cehoslovac anunță clar și fără echivoc: „Sintem o țară socialistă, care, conform voinței unanime a poporului său, urmează calea progresului social, a păcii, a solidarității cu toate forțele progresiste din întreaga lume. Indivizibilitatea păcii, lupta pentru democrație și progres și, în consecință, o poziție fără echivoc împotriva forțelor retrograde — iată atitudinea aplicată în politica externă cehoslovacă, în trecut ca și acum, politică ce va fi aplicată și în viitor“. Stabilirea și crearea de condiții pentru un sistem de securitate eficace în Europa, a arătat vorbito- rul, constă în recunoașterea și respectarea realităților existente în Europa după cel de-al doilea război mondial, necesitatea de a recunoaște existența celor două state ger-

mane. Deschisă într-o atmosferă complexă în care contrastele în politica diferitelor state se manifestă mai acut ca altădată, actuala sesiune a O.N.U. dezbate probleme de stringență actualitate și de mare importanță pentru soarta popoarelor.

STIMAȚI CITITORI,

Dintre scrisorile sosite la redacție, unele se referă la conținutul revistei noastre. Pe această linie, cititorii au făcut și o serie de propuneri prețioase pentru îmbogățirea tematicii.

În dorința de a lărgi mereu tematica revistei, de a îmbunătăți conținutul „Albinei“ prin publicarea de materiale cît mai folositoare, colectivul redacției dorește să cunoască și alte păreri din toate județele țării, rugîndu-vă, pe această cale, să ne scrieți:

1. Ce anume articole, reportaje sau rubrici publicate în ultima vreme v-au plăcut sau nu;
2. Ce probleme ați dori să mai dezbatem în coloanele revistei?
3. Cum v-au ajutat în munca dumneavoastră și la îmbogățirea cunoștințelor social-politice și cultural-științifice materialele apărute pînă acum?
4. Ce rubrici noi considerați că ar fi bine să introducem în paginile revistei.

Observațiile și propunerile făcute vor fi analizate cu toată atenția și vom ține seama de ele în alcătuirea numerelor viitoare ale revistei.

Aspect al pieței Columb din Ciudad de Mexico

Olimpiada din Mexic

Privirile oamenilor de pe toate meridianele și paralele globului se îndreaptă în aceste zile spre Mexic, țara unde la 12 octombrie a.c. se va deschide cea de a 19-a ediție a Jocurilor olimpice. Aici, în patria urmașilor străvechilor mayași și azteci, făuritori ai unei strălucite civilizații, își vor da întâlnire peste 7200 de sportivi din 119 țări de pe toate continentele, care se vor întrece în nu mai puțin de 172 probe din 18 ramuri sportive (atletism, călărie, natație, box, fotbal, tir etc.) Țara noastră participă și ea la această Olimpiadă cu un lot de aproape o sută de sportivi.

Jocurile olimpice sînt de mult cunoscute. Ele au fost inaugurate încă în anul 776 înaintea erei noastre, în Grecia antică, și s-au desfășurat și pe atunci tot din patru în patru ani, pînă în anul 393 al erei noastre, cînd au fost oficial

desființate de către împăratul Teodosie.

Date uitării timp de peste 15 veacuri, Jocurile olimpice sînt reeditate în forma lor modernă abia în anul 1896, cînd un francez, Pierre de Coubertin organizează la Atena prima Olimpiadă modernă.

Fire entuziastă, Pierre de Coubertin visa să facă din olimpiade nu numai un prilej de întrecere athletică, ci și un mijloc de apropiere între oameni. El visa — așa cum arăta nu de mult A. Maurois — „să reunească într-o nouă Olimpiadă atleți din lumea întreagă, poeți și artiști, și acolo, în bucuria unei lupte nobile, să uite ura“.

Visul lui de Coubertin s-a împlinit în bună măsură. De-a lungul deceniilor ce s-au scurs de la prima Olimpiadă mo-

dernă și pînă astăzi, sportivi din tot mai multe țări ale lumii s-au întrunit din patru în patru ani (cu mici întreruperi în perioada celor două războaie mondiale), s-au întrecut în diferite probe, au legat prietenii trainice.

Tot Pierre de Coubertin este acela care a stabilit anumite amănunte legate de ceremonialul Jocurilor olimpice, amănunte care au rămas pînă în zilele noastre: flacăra olimpică adusă din Grecia de o ștafetă de alergători ce aveau să-și treacă făclia din mină în mină, imnul olimpic, maratonul.

În cursul anilor, Jocurile olimpice au crescut în amploare, în jurul lor născîndu-se un ceremonial al sportului, admirabil, generator de frumos, măreție, soliditate și noblețe morală.

SITUAȚIA DIN VIETNAM

În cronicile noastre anterioare privind evenimentele din Vietnam am consemnat, între altele, și faptul că de mai multă vreme forțele patriotice dețin inițiativa pe fronturile de luptă. Ultimele vești transmise de agențiile de presă continuă să evedențieze și ele acest fapt. Așa, de pildă, numai în ultima săptămînă, forțele patriotice au raportat succese importante în împrejurimile orașului Tay Ninh, în apropiere de Tam Ky, la Long Binh și altele. De peste o săptămînă, tabăra militară americană de la Thuong Duc continuă să fie încercuită de forțele Frontului Național de Eliberare.

Peste tot, intervenționiștii americani și sprijinitorii lor întîmpină mari dificultăți în Vietnamul de Sud. Forțele patriotice și populația, care se bat cu eroism pentru alungarea cîmpitorilor au scos din luptă, în perioada ianuarie-august a.c., peste 400 000 de soldați aparținînd forțelor americane și marionetelor lor, precum și mari cantități de materiale de luptă.

Faptele arată — așa cum a subliniat recent la a XIX-a sesiune a O.N.U. și ministrul de externe al Suediei — „că încercările de a soluționa conflictul din Vietnam prin continuarea și intensificarea violenței sînt sortite eșecului“. Intervenționiștii americani nu au nici o perspectivă de succes în Vietnamul de Sud. Oricît de grea este și ar fi lupta de eliberare, poporul vietnamez, unit în jurul F.N.E., bucurîndu-se de sprijinul forțelor înaintate din lumea întreagă, este de nebiruit, iar cauza dreaptă a Vietnamului va învinge.

Pagină realizată de S. LAZAR

Pinguinul vă sfătuiește

Preîntîmpinați răceala, gripa, în timpul umered și friguroso, procurîndu-vă încălțăminte de cauciuc — șoșoni, cizmulițe, galoși — marca „Pinguin“.

Nu neglijați!

Procurați-vă de îndată încălțăminte de cauciuc marca „PINGUIN“, fabricată la un nivel calitativ superior și într-un sortiment bogat de modele de

I. I. S.

cauciucul quadrat

BUCUREȘTI, STR. DINU VINTILĂ 7-15, SECTORUL II

ÎN TOVĂRĂȘIE

CU STATUL

Ce ușor este să-i faci pe oameni fericiți! Petre Petrescu, fiind casier la consiliul popular din comuna Bezdead a găsit metoda ideală pentru a împărți fericirea.

Intr-o zi a venit Mihail Urzică:
— Vreau să plătesc și eu taxele.
— Foarte bine. Deci ai de dat 140 de lei, dintre care 100 de lei pentru construcții și 40 de lei pentru puieții ăia Este?

— Păi cum să nu fie?! că doar matale ești om cinstit.
— Și ca să-ți dovedesc că ai grăit un mare adevăr, uite îți completez o chitanță.

Petrescu fiind în campania de economie a pus între original și duplicat un indigo micuț așa că a trecut numai suma. Apăsând ca să se vadă și pe copie.

— Numele lasă că ți-l trec eu mai pe urmă. Dar ca să nu uit te șterg de pe rol. Acum, de față cu dumneata.

Și l-a șters. Omul a plecat fericit. Ce mai avea nevoie de chitanță când a văzut cu ochii lui că prea-institul casier i a șters datoria din rol.

După un timp a venit Victor Popescu ca să-și achite impozitul pe clădiri.

— Ai de dat 140 lei. Este, nene Popescule?

— Păi cum să nu fie?! Că doar matale ești om cinstit.

— Și, ca să ți dovedesc că ai grăit un mare adevăr, uite îți completez o chitanță.

LA APROZARUL DIN RUNCU

— Vreau să vorbesc mai frumos...
— Veniți pe 8 Martie!
— Desen de T. PANĂ

NOTA DE PLATĂ

Ce-ai zice dacă v-ar veni de la întreprinderea județeană de electricitate o notă de plată a curentului electric pentru suma de nici mai mult nici mai puțin decât 1679 lei? Ați protesta, ați spune că trebuie să fie o greșală...

Cam așa a pățit medicul Vasile Ambrozie. Numai că din-sul, pus în fața evidenței, n-a mai avut pentru ce să protesteze și nici să invoce vreo greșală.

Ba de o greșală tot a fost vorba. „Din greșală” domnia sa a „uitat” că pentru curentul electric consumat se plătește. Așa că, având locuința în clădirea circumscripției sanitare Bezdead, pentru cele patru încăperi pe care le ocupă a plătit tot circa. Adică circa sanitară, pentru că din-sul a dat în perioada 1965—1968, circa zero lei și zero bani. Calculându-i-se datoria a reieșit frumoasa sumă de mai sus, care i s-a imputat. Sintem convinși că după un asemenea șoc... electric, s-a vindecat total de amnezie.

Dar chitanța era gata scrisă. A mai adăugat numele, citeț, cu litere caligrafice: Victor Popescu. A decupat chitanța și i-a dat-o. Popescu, având chitanța în buzunar a plecat fericit, fiind convins că preacinstitul casier o să treacă operațiunea și în rol. Dar, cu chitanța 4845, aflată în buzunarul lui Popescu, era scăzut de datorii în rol. Mihail Urzică.

Și cum doi oameni nu pot figura pe aceeași rubrică, Petre Petrescu s-a gândit să mai facă pe cineva fericit. În fond, s-a gândit el, Urzică este mulțumit, Popescu la fel. De ce să nu fie și eu. Zis și făcut. Urgent s-a autofericit băgând în buzunar 140 lei.

Lucrând după acest sistem, a ajuns să i se umfle buzunarul cu peste 26 de mii lei. Cum s-ar spune, casierul Petrescu lucra în tovarășie cu statul. Juma'-juma'. Dar acum cind a fost descoperit nu mai are cu cine să facă pe din două. O să ia el tot.

DREPT LA TINTĂ
IN JUDEȚUL DIMBOVIȚA

Are președintele de la cooperativa agricolă de producție din Mănești o deviză după care se călăuzește în munca sa de conducere. Nu s-ar abate de la deviză să-l pici cu ceară. Aia pe care ați citit-o în titlu.

Dacă cetățeanul e mai înalt și trece la pomicultura, că lucrează mai lesne la culesul pomilor. Dacă e mai scund, la zootehnie cu el, mulgător, să nu se aplece prea mult. Că așa e tovarășul președinte Tudor Iuga: se orientează. Să vă exemplific numai cu ultimele sale orientări și o să vă dați seama.

Tehniciana Maria Șuțel, brigadieră zootehnică, a fost în concediu de naștere. Ce și-a zis tovarășul președinte având neconținut în fața ochilor deviza pe care se pare că și-a scris-o sub formă de lozincă pe un perete din birou?

„Locul potrivit al unei mame e lângă copilul său. Trebuie să-l hrănească, să-l îmbrace, să-l supravegheze. De-aia i-a și dat statul concediu”.

Și ca să fie și mai grijuliu decât statul, Tudor Iuga i-a prelungit concediul pe timp nelimitat. Așa că, atunci cind s-a întors tehniciana

„OMUL POTRIVIT LA LOCUL POTRIVIT”

noastră din concediu de naștere, s-a trezit cu contractul de muncă desfăcut.

De magazinerul Ion Georgescu s-au plins cooperatorii că nu e la locul potrivit. S-a dovedit că este necinstit și că îi înșela punând niște fiare pe cântar. Desigur, că și pentru un om cu asemenea apucături există un loc potrivit. Dar președintele, vigilent, i-a găsit alt

loc: ca să nu mai aibă posibilitatea să umble cu fiare, l-a dat la animale domestice. Așa a ajuns fostul magaziner Ion Georgescu brigadier zootehnic în locul tehnicianei Maria Șuțel.

Dar vezi că omul nu știa să se poarte nici cu membrii patriupei, nici cu cei bipezi ai sectorului zootehnic. Dacă fuse bietul obișnuit numai cu fiare...

Așa că tovarășul președinte a trebuit până la urmă să plece din nou urechea la plingerile cooperativitorilor și să constate că nici aici magazinerul nu era la locul potrivit. Și receptiv (pentru că președintele are și calitatea de a fi receptiv) l-a potrivit pe Ion Georgescu la un nou loc de muncă.

Și iaca așa, cu potrivit din astea, fostă brigadieră zootehnică a rămas fostă, iar fostul magaziner necinstit a ajuns... casier. Numai că nouă ni se pare că mai e cineva în conducerea C.A.P. Mănești care nu e la locul potrivit!

LAPTE PRAF

La întreprinderea Agricolă de Stat Tîrgoviște s-a construit o lăptărie în care s-au investit pînă acum 241 mii lei. Ea trebuia dată în funcțiune mai tîrziu la 31 decembrie 1967, mai apoi la 30 iunie 1968, dar din cauza unor nu produce nici azi.

- Care este cauza?
 - Nu avem utilaje.
 - Și de ce nu le-ai cumpărat?
 - Pentru că nu avem repartiție.
- Cum s-ar spune, la ora actuală, lăptăria nu face nici o brînză.

ÎN CONTRACT — ÎN TEA URSELUI DIN PADURE

Un fenomen interesant s-a observat în acest an la cooperativa agricolă de producție din Produlești. Deși nu s-a semănat nici pentru o tonă de conopidă s-ar fi recoltat din această legumă nici mai mult nici mai puțin decît 10 tone. Cel puțin așa reiese din cercetarea planurilor de producție și a contractelor încheiate de această unitate (plan zero tone — contractat 10 tone). Tot din această instructivă lectură mai apar și alte ciudate exemple: pătlăgei, vinete plan 8 tone — contractat 15 tone etc., etc.

De unde să fi răsărit puzderie de conopide și de vinete în grădina cooperativei? Pur și simplu din dorința de a obține avansuri bănești mai consistente la contractări.

Negustori, negustori dar să facem negustorie cinstită! Oare ce-ar zice consiliul de conducere al cooperativei dacă în loc de tractoare ar primi din partea S.M.T.-ului, ca să-și lucreze pămînturile... asigurări sau în loc de semințe de la AGROSEM... sfaturi?

Un întreg cu trei sferturi

Pentru iarnă gospodarii se aprovizionează din timp. Se asigură de lemne. Pun și murături. Și în consiliul de conducere al cooperativei agricole de producție Pietroafa sînt oameni grijulii. Gîndindu-se să nu-i prindă cumva iarna fără sîrmă, s-au aprovizionat din belșug. Din 832 kg cumpărate au folosit pentru balotarea paielor 208 kg. — adică exact un sfert. Celelalte sferturi aveau probabil de gînd să le păstreze pentru anii ce vin. Numai că, tot zăcînd pe cîmp un alt sfert a făcut... picioroaie. Drept care pentru preîntîmpinarea altor dispariții din stocul în valoare de peste 2 000 lei care stă neîntrebuintat, s-a luat hotărîrea ca întreaga cantitate să fie bine legată. Cu sîrmă!

DEDINDENI — TEXAS

De la Dragomirești ni s-a atras atenția să nu care cumva să pătrundem în satul Dedindeni pe inserat, că e jale. Sînt acolo cîțiva huliganți care își fac de cap spărgînd capetele altora. Marin Stoica și Serafim Scurtu au umplut de vinătăi destul conștienți. Ion Zuraliu cînd se așterne la bufet pe băut, scoate cuțitul și îi înfige în masă.

— Care te apropii, trag — amenință el.

Spre deplina lămurire a cititorilor menționăm că satul Dedindeni se află în județul Dimbovița, nu în Texas.

Pe acești huliganți nu au reușit să-i potolească oamenii în civil. Să încerce și cei în uniformă.

Pagină realizată de
Andrei GROITORU
și
Vladimir PANĂ

Ionel a băut toată ziua cu prietenii și a ajuns acasă mult după miezul nopții, pe la ora trei.
— Cit e ceasu! ? îl întreabă somnoroasă nevasta.
— Unu... unu fără ceva!
În clipa aceea, însă, pendula

de pe perete, care anunța numai orele, bătu trei lovituri sonore. Ionel se uită la pendulă și spuse:
— Hei, destul! Știu că e ora unu. Nu e nevoie să repeți de trei ori.

12 snoave
CUPON 11